Lp

ATEITIS

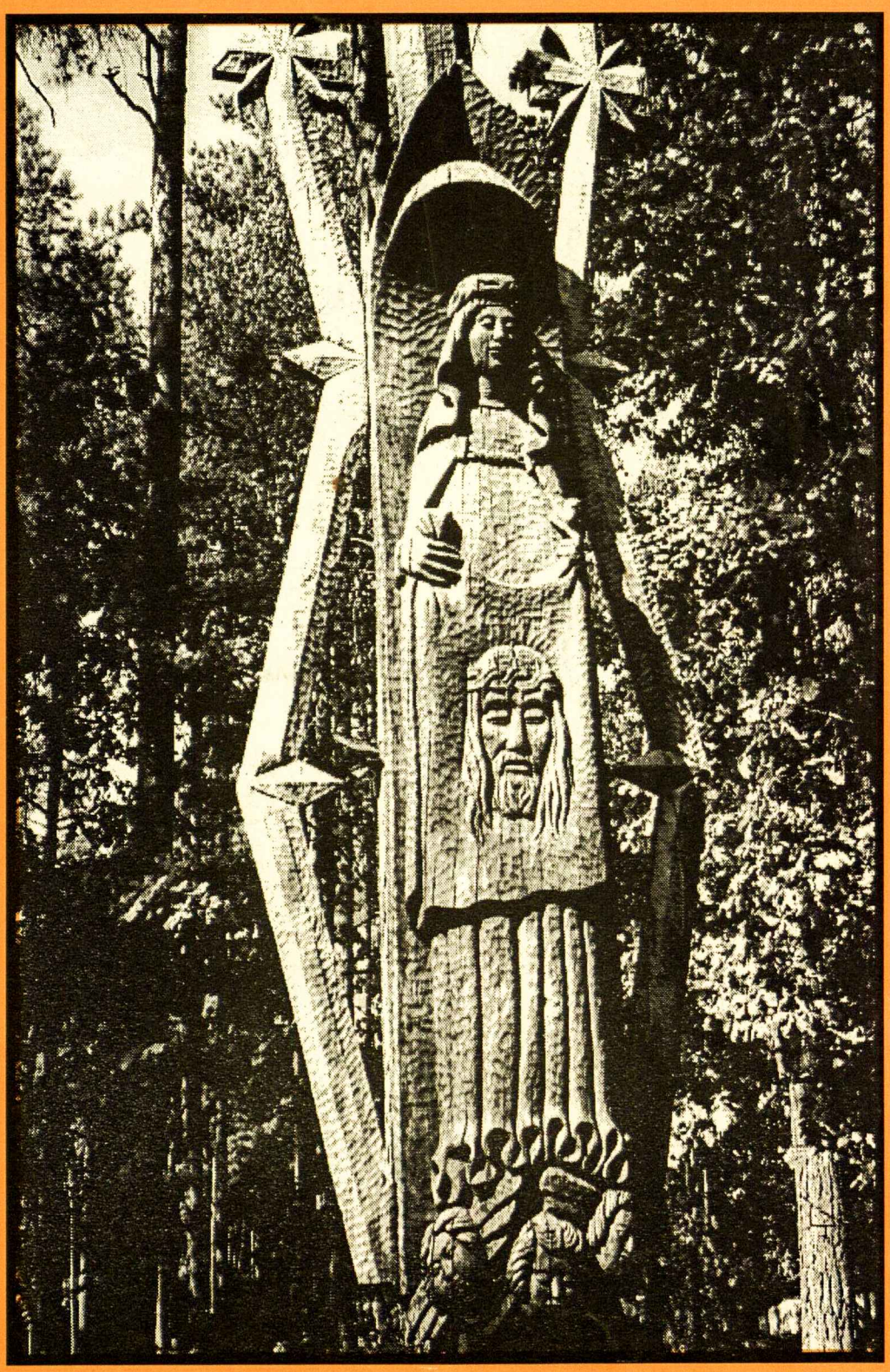

PAVASARIS 1997

ATEITIS

ATEITININKŲ FEDERACIJOS LEIDŽIAMAS KATALIKIŠKOS LIETUVIŠKOS ORIENTACIJOS ŽURNALAS

PAVASARIS 1997

FENIKSAS AR MIEGANTI GRAŽUOLĖ?
Romualdas Kriaučiūnas 1

PASAULIO JAUNIMO DIENOS IR MES
Romualdas Kriaučiūnas 2

GAMTOS DRAUGAI DAINAVOJE
Moksleiviai ateitininkai 3

MOKSLEIVIAI GALVOJA... 5

ŠEŠI KLAUSIMAI IR DEVYNIOSDEŠIMTS ATSAKYMŲ 7

STOVYKLAUTOJAI ĮVERTINA VASAROS STOVYKLĄ 11

MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ SĄJUNGOS SUVAŽIAVIMAS DAINAVOJE
Aušra Mulokaitė 15

MAS SUVAŽIAVIME DUOTI KUOPŲ METINĖS VEIKLOS PRANEŠIMAI 15

VAIZDINIS REPORTAŽAS IŠ LIETUVOS ATEITININKŲ VEIKLOS
R.Kr. 23

PROGRAMOS VADOVAS YRA NEPAMAINOMA DOVANA
Romualdas Kriaučiūnas 26

ATEITININKŲ VASAROS STOVYKLŲ VADOVAS - TIKRAS TURTŲ LOBIS
Gražina Kriaučiūnienė 28

„AKIPLĖŠA" KRYŽIAUS IR MEILĖS KELIU
R. Kr. 30

KĄ AŠ GALVOJU APIE SAVO DVIGUBĄ GYVENIMĄ
Venta Civinskaitė 32

REKOLEKCIJOS SUSTIPRINO MANO RYŽTĄ
Mikas Rukšėnas 33

ATEITININKŲ ORGANIZACIJA MUS SUARTINA
Rūta Švarcaitė 33

DABAR ...MAN REIKIA ATEITININKIJOS
Kristina Kliorytė 34

SUTIKAU SAVO NAUJĄ ŠEIMĄ
Matas Tamošiūnas 35

Šį Moksleivių Ateitininkų paruoštą numerį redagavo

Dr. Romualdas Kriaučiūnas

„Ateities" būreliui, Dainavos moksleivių stovykloje, vadovavo **Birutė Bublienė.**

Administratorius
Juozas Polikaitis
1209 Country Lane
Lemont, IL 60439, USA
Tel.: 708-257-2022

Leidžia
Ateitininkų Federacija
1209 Country Lane,
Lemont, IL 60439

Spaudos darbus atlieka
Draugo spaustuvė.

Viršelyje: Viena iš Kryžiaus kelių stočių Berčiūnuose.
Nuotr. Gražinos Kriaučiūnienės

Lietuvos nacionalinė M.Mažvydo biblioteka

Feniksas ar mieganti gražuolė?

Kaip daugumai skaitytojų yra žinoma, Feniksas yra egiptiečių mitologijos šventas paukštis, tapęs numirusių prisikėlimo simboliu. Mieganti gražuolė, pabučiuota princo, po šimto metų gilaus miego, atsibudo ir grįžo į gyvenimą.

Jūsų rankose vėliausias ATEITIES numeris. Jo palyginimas su Feniksu, beabejo, neatitinka realybės, nes žurnalas nebuvo miręs, bet, kaip ta gražuolė, buvo tik užmigęs. Moksleivių ateitininkų parodyta iniciatyva žurnalą atgaivinti—tai tas stebuklingas bučkis. Belieka klausimas—ar gražuolė ATEITIS atsikels ir grįš į gyvenimą, o gal tik su šiuo numeriu vieną akį pramerkus apsivers ant kito šono.

Ada Valaitytė šiame numeryje rašo: „Mes moksleiviai dalyvavom istoriniam įvyky, išleisdami naują, įdomią Ateities žurnalo laidą." Ištikrųjų, MAS vasaros stovyklos metu Dainavoje Birutė Bublienė pravedė Ateities būrelį, kurio tikslas buvo atgaivinti šį žurnalą. „...mes penki sudėjom galvas ir sugalvojom naujų idėjų bei sekcijų... Buvo tikrai įdomu ir ispūdinga," toliau rašo Ada. Kas tie penki drąsuoliai, pabučiavę miegančią gražuolę? Tai, be jau minėtos Ados, Kristina Stankytė, Stasys Kuliavas, Gaja Bublytė ir Matas Laniauskas. Jų pirmasis „bučkis" yra jų paruoštas MOKSLEIVIAI GALVOJA skyrelis.

Išskyrus porą išimčių, visi šio numerio bendradarbiai, o jų yra apie trisdešimts, Ateityje pasirodo pirmąjį kartą. Kaikurie net nustebs savo pavardę pamatę, nes dalis bendradarbių, ištikrųjų, savo mintis buvo kitur rašę, o čia jų rašinėliai yra perspausdinti. Paminėtini du tokie šaltiniai. Tai MAS 96 vasaros stovyklos Dainavoje laikraštėlis, kurį redagavo Kovas Boguta, Venta Civinskaitė, Laura Rukšėnaitė ir Lina Sirgėdaitė, ir Maironio kuopos Clevelande laikraštėlis. Pastarojo redakcija nepažymėta, tad reikia „įtarti" energingus globėjus dr. Marių Laniauską ir Vidą Švarcienę.

Bedėstant, perrašinėjant gautą medžiagą per galvą prabėgo visas mano ateitininkiškas gyvenimas, prasidėjęs lygiai prieš penkiadešimts metų šaltą rudenį Rebdorfo pabėgelių stovykloje Vokietijoje. Į ateitininkus įstojau dar slapta, nes, sekant iš Lietuvos atsivežtą „tradiciją," moksleivių ateitininkų veikla vis dar buvo uždrausta. Pirmas slaptas susirinkimas buvo rudens vakare, šventoriuje prie bažnyčios... Netrukus po to, jau atšaukus draudimą veiklai, tapau kuopos laikraštėlio ekspeditorius. Jaučiausi svarbus, nes imponuojančiai skambėjo naujai išmoktas žodis—„ekspeditorius" reiškiąs siuntėją, platintoją. Dar už kokių metų, vasaros stovyklos prie Bodensee metu, už parašytą korespondenciją apie ką tik turėtą ekskursiją laivu, gavau premiją—lietuvišką knygą. Esu įsitikinęs, kad tai buvo svarbi paskata mano tolimesniam bendradarbiavimui spaudoje. Galvoju, kad gal ir šio numerio naujiems bendradarbiams, skaitant savo ir draugų mintis, panaši paskata užsimegs ir toliau augs.

Šį numerį redaguodamas su neslepiama nostalgija pavarčiau krūvą paskutiniųjų keletos metų Ateities numerių. Paskutinysis toje krūvoje buvo pažymėtas 1994 m. nr. 1. Kiek ten įdomios ir brangios medžiagos dvasiai ir istorijos archyvams. Ten taip pat sutelkta tikrai neįkainuojamos vertės ateitininkiškojo gyvenimo kronika. Lyginant su tais numeriais, jūsų rankose laikomasis yra tikrai kuklus ir mėgėjiškas, bet spontaniškai kilęs iš pačių moksleivių širdžių.

* * *

Šįmet sueina dešimts metų nuo kun. Juozo Zdebskio mirties. Kaip šiame numeryje rašoma, tai buvo tikrai nepaprastas jaunimo vadas. Metinės veiklos pranešime, randamame irgi šiame numeryje, Bostono kuopa sako, kad „...mes dar neturime kuopos vardo, nes kuopa tokia maža ir jauna." Draugiškas pasiūlymas: kuopą pavadinkite kun. Juozo Zdebskio vardu. Tai būtų ne tik gražus jo vardo įamžinimas, bet ir inspiruojanti paskata kuopos veiklai.

Garbė Kristui!

Romualdas Kriaučiūnas

Pasaulio jaunimo dienos ir mes

Savo veiklos pranešime Stasio Šalkauskio moksleivių ateitininkų kuopa Toronte paminėjo, kad šį rudenį pradės ruoštis kelionei į popiežiaus rengiamas Pasaulio katalikų jaunimo dienas Paryžiuje. Šią kelionę skatina organizuoti vysk. Paulius Baltakis. Ši žinia turėtų dominti ir kitus. Geresnei orientacijai apie šių dienų istoriją ir ateities įvykius norime pasidalinti pridedama informacija. Žinios paimtos iš *World Youth Day 1996 Celebration Manual: Building a Culture of Life* (US Catholic Conference, leidinio nr. 5-074, 1996; kaina $11.20; tel. 1-800-235-8722).

1984 metų pabaigoje šventasis tėvas Romon sukvietė jaunimą iš viso pasaulio. Užbaigiamųjų ceremonijų metu dalyviams įteikė Šventųjų metų kryžių. Sekančiais metais jis vėl sukvietė jaunimą paminėti Jungtinių tautų organizacijos paskelbtus Jaunimo metus. Tuo prasidėjo Pasaulio jaunimo dienų tradicija. Šventojo tėvo dėmesys jaunimui laiškų ir tiesioginio bendravimo formose tęsėsi ir po Jungtinių tautų paskelbtų Jaunimo metų. Nuo to laiko, kas du metai popiežius šaukia jaunimo sąskrydžius, kurie įvyko 1985, 1987, 1989, 1991, 1993 ir 1995 metais, paeiliui, Romoje, Buenos Aires, Santiago de Compostela, Czestochowa, Denver ir Maniloje. Sekančiais, 1997-siais metais, popiežius su pasaulio jaunimu susitiks rugpiūčio 19-24 dienomis Paryžiuje.

Amerikoje (JAV) Pasaulio jaunimo dienos yra švenčiamos bažnyčios kalendoriaus tryliktajame eiliniame sekmadienyje. Šiais metais tai išpuola spalio 26-27 dienomis, o 1997 metais bus spalio 25-26 dienomis. Romoje tos dienos būna Palmių sekmadienį, savaitę prieš Velykas.

Savo laiške pasaulio jaunimui vienuoliktųjų Pasaulio jaunimo dienų proga 1996 metais popiežius Jonas Paulius II išreiškė norą susitikti su visais, kurie dieną po dienos išgyvena gyvenimo dramą šeimose, mokslo suole, darbovietėje, bendruomenėse, kur jaunimas renkasi išklausyti Dievo žodį ir maldoje Jam atverti savo širdis.

„Mano akys yra ypač nukreiptos į jaunimą, kuris yra asmeniškai įsitraukęs į dramas, skaldančias visą žmoniją: kenčiančius nuo karų, smurto, alkio, negalių... Pasaulio jaunimo dienos, jau virtusios tradicija, vyks vyskupijų bendruomenėse 1996 metų rudenį, o sekančiais metais rinksimės į Paryžių. Esame pakelėje į Didįjį 2000-jų metų jubiliejų."

Savo apaštališkuoju laišku *Tertio Millennio Adveniante* popiežius kviečia visą Bažnyčią ruoštis atsinaujinant širdyje ir gyvenime. „Jau dabar jus kviečiu tam ruoštis... Patiekiu jums temas, pagrįstas evangelijos žodžiais, kiekvieniems metams, ruošiantis Pasaulio dienoms":

1997 - „Mokytojau, kur tu apsistosi? Ateik ir pamatysi" (Jono 1:38-39).

1998 - „Šventoji Dvasia tave viską išmokins" (Jono 14-26).

1999 - „Tėvas jus myli" (Jono 16-27).

2000 - „Žodis tapo kūnu ir gyveno tarpe mūsų" (Jono 1-14).

Popiežius kreipiasi ypač į tuos, kurių rankose yra pasaulio ir Bažnyčios ateitis. Taigi, kreipiasi į jaunimą, kuris gimęs šį šimtmetį, subręs jau sekančiajame, pirmajame sekančiojo tūkstantmečio amžiuje.

„Jei jiems pavyks sekti Kristaus nurodytą kelią, jiems teks džiaugsmas kuriant ateitį ir liūdijant Jo buvimą sekančiame šimtmetyje" (*Tertio Millennio Adveniente*, 58).

„Prisimindami Ganytojo perspėjančius žodžius: 'Buvau alkanas ir mane pavalgydinote, buvau ištroškęs ir mane pagirdėte, buvau svetimas ir mane priglaudėte, buvau nuogas ir mane aprengėte, buvau sergantis ir mane užjautėte, buvau kalėjime ir mane aplankėte' (Mato 25:35-36) turime įgyvendinti 'Naująjį įsakymą' (Jono 13:34)."

Popiežius toliau rašo, kad tokiu būdu mes pasisakome prieš „civilizacijos žlugimą," stipriai konstatuodami „meilės civilizaciją" kuri viena gali atverti naujus tikrosios taikos, išliekančios teisybės horizontus. Artimo meilė yra tas didysis kelias, kuris mus ves į Didžiojo jubiliejaus tikslą.

„Mielasis jaunime! Aš kviečiu jus būti 'gyvenimo ir meilės pranašais.' Aš taip pat kviečiu jus tapti 'džiaugsmo pranašais.' Pasaulis turi mus atpažinti iš to, kad sugebame savo bendraamžiams perduoti didžiąją viltį, jau įsikūnijusią su Jėzumi, kuris už mus mirė ir prisikėlė. Neužmirškite, kad žmonijos ateitis yra rankose tų, kurie sugebės sekančioms kartoms perduoti viltį gyvenimui."

Šių metų Pasaulio jaunimo dienų konspekte sutelkta daug praktiškų pasiūlymų tų dienų įprasminimui. Rekomenduotina kuopų globėjams su šiuo ir ateities konspektais arčiau susipažinti ir juos panaudoti planuojant metų veiklą, kuri ves į 2,000-sius metus.

Romualdas Kriaučiūnas

Gamtos draugai dainavoje

Stovyklos kapeliono kun. Edžio Putrimo žodis, atspausdintas MAS 96.

GARBĖ KRISTUI

KAS yra? Pagarba stovyklos organizatoriams už sėkmingą ir prasmingą 1996 MAS stovyklą - ekskursiją. Sveikiname moksleivius/stovyklautojus, kurie prisidėjo prie ekskursijos. Be jūsų nebūtų galėjęs kapt. Paulius ir jo įgula išplaukt kelionei.

KO siekiame? Ekskursijoje tikimės, kad visi—stovyklautojai ir vadovai—asmeniškai kažką naujo patyrė ir išmoko. Sudarėme naujų draugysčių ir, svarbiausiai, įsigilinome į ateitininkų ideologiją.

KAM tai reikia? Jūs būsite ATEITIES vadovai. Jūs vadovausite savo bendruomenėse, parapijose, ir atgimstanti Lietuva kviečia mus į talką.

KĄ atsiekėte per stovyklinę ekskursiją? Tik jūs galėsite į tai atsakyt! ATEITIS priklauso nuo jūsų pastangų ir entuziazmo!

Su KUO toliau? Grįžę namo,, stiprinkite savo kuopos veiklą. Jungkite kitus ir padėkite vieni kitiems augti Kristaus meilėje ir kaip visuomet—„It's cool to be Lithuanian!"

KUR dabar? Eikime pirmyn drąsiai sau noru ir valia įgyvendinti gerą. Vis turėkite geros nuotaikos—tokios, kokios jūs sukūrėte per mūsų „vestuves." Dirbkite kartu, kaip darėte per Sporto šventę, „Taškų taškai" bei „Vėliavėlė" žaidimuose. Būkite kūrybingi, kaip buvote per Didvyrių laužą. Siekite vidinės ramybės ir pajuskime, kad esame vienos šeimos vaikai, kaip siekėte per susikaupimo vakarą Kryžių kalne.

Šypsena Kristuje ir Gero Vėjo...
kunigas Edis Putrimas

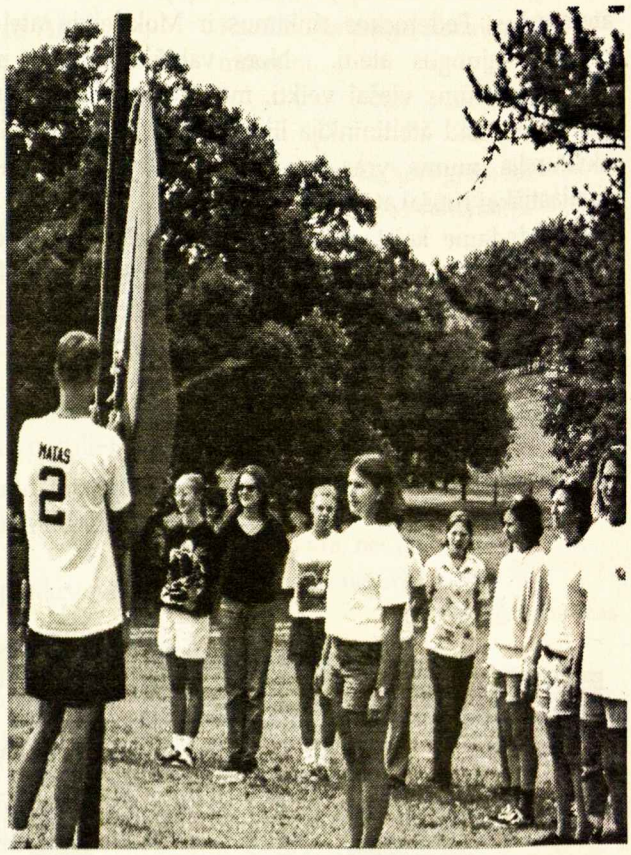

Vėliavos pakėlimas MAS stovykloje Dainavoje

Patys geriausi ir šilčiausi sveikinimai iš 1996 m. Moksleivių ateitininkų stovyklos! Išsinomavome savaitei garlaivį (mums kainavo net 1500 litų!) ir pats Pranas Dovydaitis (Paulius Gražulis) lydi mus ekskursijoje Nemunu nuo Kauno iki Baltijos jūros. Mumis nuoširdžiai rūpinasi ir globoja vyriausioji ekskursijos palydovė Gailė Černiauskaitė ir jos ištikimi pagelbininkai: Birutė Bublienė, Asta Čiuplinskaitė, kun. Edis Putrimas, dr. Petras Rasutis, Zita Kelmickaitė, Gytis Vygantas, Haris Subačius, Vilija Gražulytė, Varpas DeSa Pereira, Tomas Marchertas, Daina Čarauskaitė, Julija Šukytė ir Lora Krumplytė. Aukščiausiojo lygio kulinarija rūpinasi Aldona Jaunokienė, Jaunokaitė ir Tauras Barauskas. Valgome tiek daug, kad bijome nuo priaugusio svorio laivą nuskandinti!

Kiekvieną dieną aplankome istorines vietoves Nemuno pakrantėse, kur programos autorė Birutė Bub-

lienė papasakoja mums apie Lietuvos didvyrius ir ateitininkijos pirmūnus. Mes džiaugiamės, kad šita kelionė sudarė progą penkiosdešimčiai moksleivių kartu bendrauti ir ruoštis konferencijai Klaipėdoje (t.y., MAS suvažiavimui Dainavoje). Konferencijoje diskutuosime ateinančius Federacijos rinkimus ir Moksleivių ateitininkų sąjungos ateitį. Nors valdžia varžo ir draudžia mums viešai veikti, mes nepasiduosime ir kovosime, kad ateitininkija liktų gyva ir klestėtų! Ši ekskursija mums yra gera įžanga aktyviai ir entuzijastiškai ruošai ateičiai.

Pridedame keletą nuotraukų, kad pamatytumėte kaip mes kartu ir smagiai leidžiame laiką. Tikimės, kad sekančią vasarą dar daugiau moksleivių keliaus su mumis antroje Gamtos draugo ekskursijoje.

Su šypsena Kristuje!

Jūsų Gamtos draugo ekskursantai
moksleiviai ateitininkai

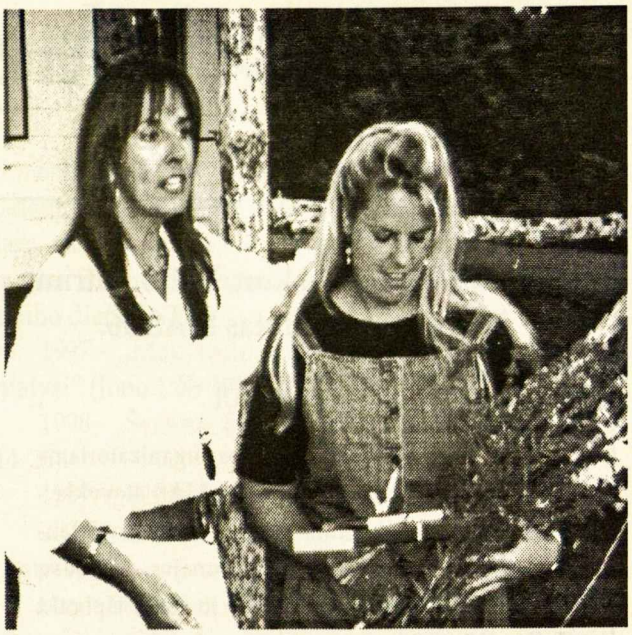

Birutė Bublienė dėkoja vyriausiai MAS stovyklos vadovei Gailei Černiauskaitei už tikrai nuostabiai linksmą ir prasmingą stovyklą.

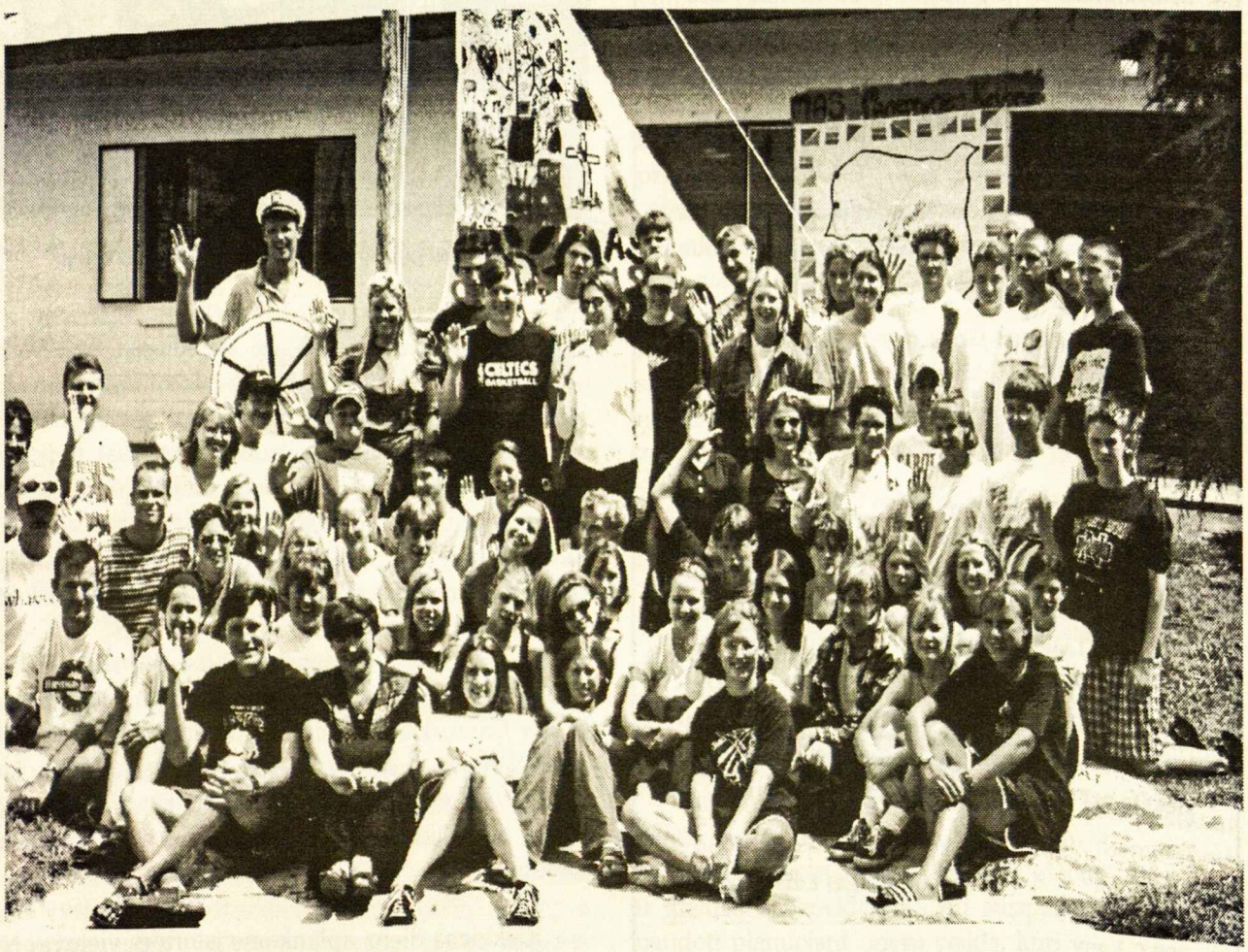

1996 MAS stovykloje Dainavoje, ,,Gamtos Draugo Ekskursijoje" keliavo net 55 keliauninkų.

Moksleiviai galvoja...

„Šiais metais p. Birutė Bublienė pravedė Ateities būrelį. Tikslas buvo atgaivinti Ateities žurnalą, išleisti jau po metų sausros. Per Ateities darbo būrelį mes penki sudėjom galvas ir sugalvojom naujų idėjų bei sekcijų. Stovykloje dalyvavimo dėka, darbas sklandžiai vyko. Buvo tikrai įdomu ir įspūdinga, nes mes moksleiviai dalyvavom istoriniame įvyky, išleisdami naują, įdomią Ateities žurnalo laidą."

Ada Valaitytė

Šita žinutė buvo atspausdinta šios vasaros stovyklos Dainavoje laikraštėlyje MAS 96. Po stovyklos buvo gauta to būrelio sutelkta medžiaga, kurią čia spausdiname. Pats skyrelio pavadinimas - „Moksleiviai galvoja..." parinktas skyrelio iniciatorių. Ačiū jiems už pastangas ir norą prisidėti.

„Ateitis pradedama iš naujo, su naujom idėjom, ypatingu dėmesiu moksleiviams, jų mintims bei nuomonėms. Moksleivių balsai ištikrųjų turi didelį svorį ateitininkų šeimoje. Jų mintys nėra sustingę. Čia yra keletos moksleivių nuomonės apie mūsų gyvenimo aktualijas."

Ką jūs manot apie Ateitininkų federacijos centro valdybos perkėlimą į Lietuvą?

Jeigu ten valdyba yra užtektinai gabi ir pasiruošusi perimti tokias svarbias pareigas, tai kodėl ne?

Augis Kuolas

Jei persikeltų į Lietuvą, būtų malonu matyti centro valdybos padalinį Amerikoje.

Povilas Leknickas

Ar nebus per didelis pasikeitimas?

Rūta Švarcaitė

Nebūtų didelio skirtumo.

Kovas Boguta

Bus daugiau kultūringa.

Kristina Stankutė

Būtų labai tautiškas žingsnis.

Matas Tamošiūnas

Ką galvojate apie Amerikos moksleivių ateitininkų ateitį?

Jeigu mes nepradėsime MAS stiprinti, ji pradės silpnėti.

Rūta Švarcaitė

Ateitis bus tokia, kokią moksleiviai sau pasidarys.

Kovas Boguta

Jeigu mes nerodysim noro, moksleivių veikla gali sugriūti.

Kristina Stankutė

Kas žino kaip ilgai išsilaikys, bet pamatysim.

Augis Kuolas

Ateitis atneš ką nors gero. Man labai patinka stovyklos valdyba šiais metais.

Stasys Kuliavas

Kokios jūsų draugų nuomonės apie Ateitininkus?

Mano draugai nesupranta kas ateitininkai yra, nes jie tokios organizacijos neturi.

Jonas Sventickas

Draugai stebisi mūsų organizacijos stipriais tarpusavio ryšiais ir jie patys norėtų turėti ką nors panašaus.

Rūta Sventickaitė

Draugai mano, kad aš priklausau kokiam tai kultui.

Kovas Boguta

Mano draugai labai domisi ne tik mano organizacija, bet ir visa mano lietuvybe.

Kristina Stankutė

Jie mano, kad tai įdomu, bet jiems tikrai nesvarbu.

Mindaugas Idzelis

Kas yra geriausia būnant moksleiviu ateitininku?

Dainava, draugai.

Rūta Švarcaitė

Neturim rūpintis apie daug dalykų.

Kovas Boguta

Kad galim atvažiuoti į stovyklą.

Matas Tamošiūnas

Draugai.

Mikas Rukšėnas

Koks yra jūsų geriausias prisiminimas iš MAS stovyklos?

Varpo mankšta.

Mikas Rukšėnas

Varpo mankšta ir Burkos būrelis.

Matas Tamošiūnas

Kovo Bogutos šūkis per vestuves.

Tomas Sirgėdas

Kai nušokau nuo lentos ir laimėjom trečiąją vietą.

Tadas Mikužis

Kaip pakeistum MAS stovyklą?

Aš duočiau daugiau laisvalaikio.

Tomas Sirgėdas

Nebūtų tokia griežta.

Mindaugas Idzelis

Nerišti visos stovyklos su viena tema.

Rūta Švarcaitė

Pratęsti iki dviejų savaičių laiko.

Kovas Boguta

Turėti gilesnių, prasmingesnių užsiėmimų.

Kristina Stankutė

Ar jūs manot, kad yra svarbu išlaikyti lietuvybę išeivijoje?

Taip. Kitaip ji dings.

Rūta švarcaitė

Taip, man svarbu.

Kovas Boguta

Būtinai. Nors ir Amerikoje, mes vistiek lietuviai.

Kristina Stankutė

Taip, nes svarbu žinoti kas esi.

Tomas Sirgėdas

Taip. Negalima pamiršti kultūros.

Mindaugas Idzelis

Taip, broli.

Tadas Mikužis

Reikia išlaikyti lietuvybę.

Elena Strakšytė

Kokie jūsų įspūdžiai apie lietuvos krepšinio komandą?

Esu labai laimingas.

Tomas Sventickas

Jie yra "bomba."

Matas Tamošiūnas

Gerai lošia.

Mikas Rukšėnas

Aš manau, kad jie būtų galėję laimėti sidabrinį medalį.

Tomas Sirgėdas

Mes parodėm visam pasauliui, kad esame stipri tauta.

Mindaugas Idzelis

Komanda gera ir su laiku laimės aukso medalį.

Tadas Mikužis

Šį „Moksleiviai galvoja..." skyrelį paruošė:
Kristina Stankytė, Ada Valaitytė, Stasys Kuliavas, Gaja Bublytė, Matas Laniauskas

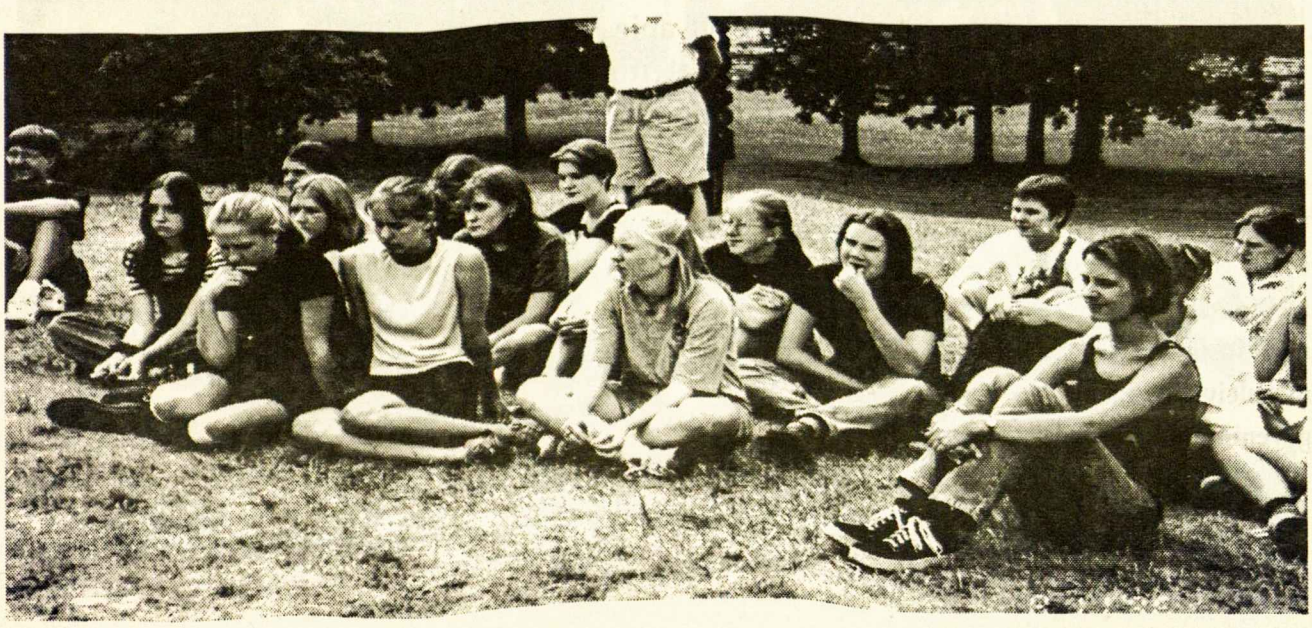

Šeši klausimai ir devyniosdešimts atsakymų

Moksleivių ateitininkų stovykloje Dainavoje 1996 vasarą stovyklautojams buvo duoti šeši klausimai. Štai dalis jų atsakymų.

Kur aš būsiu ir ką darysiu už dešimties metų?

Aš turbūt būsiu kepėja ir jau būsiu baigus kepimo mokyklą.

Laura Rukšėnaitė, 14 metų

Norėčiau būti gyvulių daktarė.

Inga Žymantaitė, 14 metų

Jau būsiu baigęs mokyklą ir ieškosiu darbo. Aš norėčiau būti sėkmingas savo gyvenime ir būti laimingas su tuo ką aš turiu.

Mindaugas Idzelis, 16 metų

Turiu daug minčių apie savo ateitį... pradedant nuo savo madų saliono (boutique) New Yorke, arba studijuojant psichologiją, arba dirbant FBI agentūroje. Svajoju apie buvimą pirmąja prezidente. Iš tikrųjų aš žinau, kad gyvensiu moderniame bute su kate.

Kristina Stankutė, 15 metų

Aš būsiu Čikagoje ir lošiu tinklinį arba krepšinį.

Vytas Dailidė, 15 metų

Už dešimties metų aš bandysiu gauti inžinieriaus darbą arba ką nors su kompiūteriais.

Tomas Sirgėdas,16 metų

Aš būsiu saulėtoje saloje Viduržiemio jūroje, ten gersiu visokius egzotiškus gėrimus ir šoksiu su vietinėm merginom.

Kovas Boguta, 16 metų

Turėsiu vyrą ir galbūt jau vieną mažiuką vaiką. Būsiu baigus mediciną ir būsiu daktarė. Manau, kad dar gyvensiu Čikagos apylinkėje.

Dalia Šataitė, 14 metų

Dirbsiu kaip inžinierė ir gyvensiu Detroite.

Lisa Griciūtė, 17 metų

Aš būsiu architektė.

Aleksa Valiulytė, 15 metų

Aš manau, kad po dešimts metų aš jau būsiu moteris, o galbūt ir motina. Aš sukursiu savo šeimą, auklėsiu vaikus ir grįšiu į tėvynę.

Dovilė Skrebytė, 16 metų

Aš gyvensiu Čikagoje ir modeliuosiu elitinėje modeliavimo agentūroje. Aš keliausiu visur po pasaulį ir reklamuosiu Calvin Klein ir Ralf Lauren rūbus.

Viktorija Laparskaitė, 18 metų

Kas man labiausiai ar mažiausiai patinka ateitininkuose?

Ateitininkai yra labai subrendusi grupė žmonių. Kartais jie yra net perdaug subrendę ir susikaupę. Reikia su išdykavimu lavinti sielą, ypatingai kai esame vaikai.

Tomas Skrinskas,17 metų

Man patinka ateitininkų stovyklos. Jos yra labai smagios ir daug išmokstame apie ateitininkus.

Augis Kuolas, 16 metų

Man patinka dalyvauti ateitininkų susirinkimuose ir važiuoti į stovyklą. Yra smagu sueiti su kitais, kurie panašiai galvoja.

Venta Civinskaitė, 15 metų

Pas ateitininkus man labiausiai patinka visuomeniškumas, kur priklausai didelei grupei, turinčiai tikrus tikslus ir idėjas pasauliui.

Rima Viliamaitė, 17 metų

Man labiausiai patinka stovyklos.

Rasa Gierštikaitė, 18 metų

Ateitininkai vieną sako, o kitą daro. Tie, kurie daro tai ką sako, visiems ant nervų eina.

Kovas Boguta, 16 metų

Man labiausiai patinka važiuoti į stovyklą ir būti su savo draugais. Man patinka praleisti savaitę kartu su tais žmonėmis, kuriuos aš matau tiktai vieną kartą metuose.

Dalia Šataitė, 14 metų

Man labiausiai patinka, kad Dievas yra mūsų centras.

Elena Straksytė, 15 metų

Ateitininkuose man patinka, kad tarpusavyje visi yra draugiški.

Ada Valaitytė, 13 metų

Man labai patinka gilios diskusijos.

Rimas Šilkaitis, 17 metų

Man labiausia patinka būti su draugais.

Mikas Rukšėnas, 15 metų

Kalifornijoje nėra daug žmonių, kurie gali priklausyti ateitininkams. Niekas neturi laiko priklausyti organizacijai, tai mūsu kuopa yra labai maža.

Audra Kudirka, 16 metų

Man nepatinka uniformos.
Antanas Juzaitis, 14 metų

Neskaitant tėvų, koks žmogus turėjo daugiausia įtakos mano gyvenime?

Mano gyvenime visiškai nežymus žmogus mane paveikė. Jis man davė drąsos, šilumos ir daug atsiminimų. Vardo neišduosiu, veido nenupiešiu... Jam visados bus vietos pas mane jeigu jis norėtų apsistoti.
Tomas Skrinskas, 17 metų

Mano senelis. Jis buvo su manimi per visą mano gyvenimą. Jis turėjo labai daug įtakos man ir aš jį labai myliu.
Laura Rukšėnaitė, 14 metų

Mano mokytojas, nes jis mane labai daug išmokė.
Inga Žymantaitė, 14 metų

Mano draugai... Jie visuomet man gali padėti jeigu aš turiu klausimų ar problemų.
Augis Kuolas, 16 metų

Mano močiutė. Ji visados rūpinasi kitais, karštai myli Dievą. Iš jos daug ką išmokau.
Rima Viliamaitė, 17 metų

Mano močiutės ir draugai, nes jie padėjo man suprasti kaip aš jaučiuosi apie kitus is save.
Mindaugas Idzelis, 16 metų

Mano teta Vida ir draugė Ada. Jos yra mano „sielos draugės." Mes turime didelę įtaką viena kitai ir daug viena iš kitos išmokstam.
Kristina Stankutė, 15 metų

Mano mokytojos turėjo daugiausia įtakos mano gyvenime.
Tomas Sirgėdas, 16 metų

Mano močiutė...Ji man padėjo su pamokomis, išmokino kaip virti ir man visuomet padeda.
Birutė Jurjonaitė, 15 metų

Kun. Antanas Saulaitis.
Gaja Bublytė, 18 metų

Dievas ir mano teta.
Aleksa Valiulytė, 15 metų

Tas žmogus yra Rimas Šilkaitis.
Mikas Rukšėnas, 15 metų

Motina Teresė —ji padeda visiems vargšams ir galvoja tik apie kitus.
Lina Sirgėdaitė, 14 metų

Kun. Saulaitis—jis mano problemas ir jausmus supranta. Jis labai stiprus žmogus.
Rūta Švarcaitė, 15 metų

Sesuo Ignė. Nuo pat mažens ji mane Neringoje augino. Ji savo meilę Dievui man perdavė.
Kristina Kliorytė, 15 metų

Jeigu kas duotų $10,000 lietuviškai veiklai, ką daryčiau su tais pinigais?

Aš siųsčiau įvairius reikmenis ligoninėms.
Tomas Skrinskas, 17 metų

Padėčiau lietuviams Lietuvoje.
Laura Rukšėnaitė, 14 metų

Pusę duočiau lietuviškoms mokykloms, o kitą pusę Dainavai.
Inga Žymantaitė,14 metų

Norėčiau kaip nors padėti vaikams Lietuvoje; prižiūrėti, kad jie būtų sveiki ir pagerinti jų mokyklas.
Augis Kuolas, 16 metų

Aš padaryčiau geresnę stovyklą, su daugiau žmonių iš visos Amerikos, ne tik Čikagos, Detroito ir Los Angeles.
Mindaugas Idzelis, 16 metų

Aš duočiau ligoninėms Lietuvoje.
Rasa Gierštikaitė, 18 metų

Padėčiau lietuvių olimpinei tinklinio komandai.
Michael Juška, 14 metų

Pusę duočiau Dainavai, o kitą pusę vargšams Lietuvoje.
Kristina Stankutė, 15 metų

Aš duočiau Dainavai, kad galėtų nupirkti geresnes lovas.
Vytas Dailidė, 15 metų

Aš atiduočiau vargšams lietuviams ir našlaičiams, kad galėtų nusipirkti daugiau maisto ir drabužių. Aš pastatyčiau namų benamiams.
Dalia Šataitė, 14 metų

Aš paaukočiau tuos pinigus lietuviškoms sporto, skautų, ateitininkų organizacijoms bei jų stovykloms.
Stasys Kuliavas, 16 metų

Aš atiduočiau ligoninėms, kad sergantieji geriau jaustusi.
Tomas Sventickas, 16 metų

Paaukočiau neturtingiems Lietuvoje ir organizacijoms Amerikoje ir Lietuvoje.
Gaja Bublytė, 18 metų

Aš pinigus duočiau vaikų „Vilties" organizacijai.
Ada Valaitytė, 13 metų

Padėčiau Lietuvos ligoninėms.
Viktutė Sušinskaitė, 16 metų

Aš pinigus paaukočiau beglobiams seneliams ir našlaičiams vaikams
Dovilė Skrebytė, 16 metų

Lietuviams, kurie nori atvažiuoti į Ameriką, aš nupirkčiau lėktuvo bilietus. Žinau, kad daugelis lietuvių labai nori čia atvažiuoti ir pamatyti,

Ateitininkų maldos žygis iš Marijampolės į Lūginą—pal. Jurgio Matulaičio tėviškę, 1996.07.13.

kaip mes gyvename, bet neturi pinigų čia atskristi.

Viktorija Laparskaitė, 18 metų

Aš duočiau Lietuvos mokykloms.

Mark Juška, 17 metgų

Padėčiau našlaičiams ir apleistiems seneliams, kad jie galėtų maloniau gyventi ir nesijaustų apleisti.

Kristina Kliorytė, 15 metų

Jeigu turėčiau penkias minutes pasikalbėti su Kristum, ką aš jam sakyčiau?

Su Kristum kalbu beveik kasdien. Jo balsas aidi taip pat ir Šventąjame Rašte. Aš Jam nieko nesakyčiau. Aš nejudėčiau, aš nekvėpuočiau. Aš stebėčiau.

Tomas Skrinskas, 17 metų

Aš pirmiausia pasakyčiau „Ačiū!" už viską ką Jis mums davė.

Laura Rukšėnaitė, 14 metų

Aš Jam pasakyčiau, kaip linksma yra Jį matyti. Aš paklausčiau kodėl Jis negali pataisyti blogų žmonių ir padaryti visus gerais.

Inga Žymantaitė, 14 metų

Aš paprašyčiau, kad Jis palaimintų ir prižiūrėtų mano šeimą ir draugus.

Augis Kuolas, 16 metų

Aš visados į Kristų žiūriu kaip į gerą draugą. Jis labai daug visiems padeda. Aš padėkočiau už visą tai, ką Jis man daro. Aš irgi pasikalbėčiau apie problemas kaip kad aš su draugėmis kalbu.

Venta Civinskaitė, 15 metų

Jeigu Kristus man pasirodytų, aš būčiau labai nustebintas ir turbūt nieko negalėčiau pasakyti. Aš Jo paklausčiau ar tikrai yra amžinas gyvenimas ir kodėl pasaulyje yra negerumo.

Rima Viliamaitė, 17 metų

Aš padėkočiau už viską, ką padarė žmonijai.

Mindaugas Idzelis, 16 metų

Aš turbūt norėčiau žinoti su kuo aš apsivesiu.

Michael Juška, 14 metų

Aš paprašyčiau, kad padėtų tiems, kurie nuodėmes daro.

Tomas Sirgėdas, 16 metų

Aš paklausčiau ar tikėjimas yra Dievas.

Kovas Boguta, 16 metų

Aš paklausčiau Jo ar Jis galėtų padėti visiems sergantiems kur aš pažįstu. Taip pat paklausčiau kaip aš galėčiau padėti pasauliui.

Diana Leparskaitė, 14 metų

Aš paklausčiau kodėl aš buvau išrinkta Jį pamatyti. Norėčiau žinoti kokios pagelbos Jam reikia.

Birutė Jurjonaitė, 15 metų

Aš Jo paprašyčiau, kad Jis atsakytų į mano prašymus maldose.

Stasys Kuliavas, 16 metų

Aš Jo paklausčiau ką aš galiu daryti, kad pasaulis būtų geresnis ir koks yra mano pašaukimas.

Elena Straksytė, 15 metų

Klausčiau apie dalykus kurių nesuprantu mūsų tikėjime.

Matas Laniauskas, 16 metų

Sakyčiau ačiū už viską!

Sesame Rasa Pikūnaitė

Aš paprašyčiau, kad Jis man atleistų visas nuodėmes ir man parodytų mano tikslą šiame pasaulyje.

Viktutė Sušinskaitė, 16 metų

Aš Kristaus paprašyčiau laimės, gėrio ir taikos.

Dovilė Skrebytė, 16 metų

Aš paprašyčiau atleidimo už mano nuodėmes.

Povilas Leknickas, 16 metų

Paklausčiau ar žmonija kada nors ras taiką ir ar yra kitų sutvėrimų už šios žemės ribų.

Rimas Šilkaitis, 17 metų

Paklausčiau kaip jaučiasi būnant didžiausiu didvyriu visame pasaulyje.

Skaidrys DeSa Pareira, 16 metų

Aš tik įvertinčiau tą laiką su Juo, nes aš žinau, kad Jis jau žinotų ką aš galvoju. Aš Jam padėkočiau už viską, ką Jis mums padarė.

Lina Sirgėdaitė, 14 metų

Aš pasakyčiau tiktai „AČIŪ!"

Rūta Švarcaitė, 15 metų

Paklausčiau kodėl gyvenimas yra toks painus ir kodėl yra taip sunku būti geru kataliku. Kada bus pasaulio pabaiga?

Mark Juška, 17 metų

Ką aš su savimi pasiimčiau jeigu reikėtų metus praleisti negyvenamoje saloje?

Aš pasiimčiau daug vandens ir maisto, kad galėčiau išgyventi. Aš irgi pasiimčiau nuotraukų, kad galėčiau prisiminti šeimos narius ir Šventąjį Raštą, kad išlaikyčiau savo tikėjimą Kristui.

Augis Kuolas, 16 metų

Su savim pasiimčiau Šveicarijos kariuomenės peilį. Aš irgi pasiimčiau knygą, kur nurodo kaip išgyventi saloje.Taip pat paiimčiau Šventąjį Raštą.

Rima Viliamaitė, 17 metų

Pasiimčiau visus savo draugus ir drauges, televiziją, radiją, daug rūbų ir palapinę.

Vytas Dailidė, 15 metų

Šventąjį Raštą, klasikinės muzikos ir maisto.

Kovas Boguta, 16 metų

Pasiimčiau savo draugus, nes su jais praleistas laikas visuomet yra smagus.

Birutė Jurjonaitė, 15 metų

Pasiimčiau celinį telefoną, krepšinį, porą knygų, užrašų sasiuvinį įvykiams užrašyti. Aš turbūt atsiveščiau porą draugų, kad būtų smagiau!

Stasys Kuliavas, 16 metų

Televiziją, maisto, telefoną, gitarą, žmoną, rūbus, laikraščių ir satelitinę lėkštę.

Skaidrys DeSa Pareira, 16 metų

1996 m. MAS stovyklos sporto vadovai—Daina Čarauskaitė ir Tomas Marchertas.

Stovyklautojai įvertina vasaros stovyklą

1996 MAS stovykla Dainavoje—„Gamtos Ekskursijoje" Panemunės kelionės vadovai: Kapitonas „Pranas Dovydaitis" (Paulius Gražiulis); Gytis Vygantas (po kapitono koja); kun. Edis Putrimas; Tauras Barauskas; Haris Subačius; Vilija Gražulytė; Varpas De Sa Pareira; Dr. Rasutis; Tomas Marchertas; Asta Čuplinskienė; Birutė Bublienė (programos autorė); Daina Čarauskaitė; Gailė Černiauskaitė (kelionės gidė); Julija Šokytė, Zita Kelmickaitė, ir Lora Krumplytė.

Moksleivių ateitininkų vasaros stovyklą Dainavoje įvertina keletas joje dalyvavusiųjų.

SMAGI STOVYKLA

Šiais metais Moksleivių ateitininkų stovykloje Dainavoje visi dalyvavo „Gamtos draugo" ekskursijoje. Mes keliavome per Lietuvą, taip kaip Pranas Dovydaitis ir pirmieji moksleiviai. Mes kartu nuplaukėme į Kauną ir ten turguje sutikome čigonus. Mes turėjome Žalgirio mūšį prieš Žalgirio vadovus. Vakare mes žaidėme „Taškų taškus" ir „Vėliavėles." Antradienį mes Zapyškyje buvome ir kalbėjome apie našlaičius, nes pirmieji našlaičių namai buvo Zapyškyje. Susikaupimo vakare atlikome išpažintį, rašėme laiškus seneliams prieglaudose. Bendrai, labai smagi stovykla.

Rūta Švarcaitė

GERIAUSIA DALIS - DRAUGAI

Dainavoje yra daug ką veikti. Ryte mes lankome įvairius užsiėmimus, kaip fotografiją, liaudies šokius, sportą. Tada mes praleidžiam laiką kitoj pusėj prie ežero, kur sportuojam ir maudomės. Vakare mes turim laužus, šokius, žaidimus ir susikaupimo vakarą. Geriausia dalis buvimo Dainavoje yra praleistas laikas su draugais.

Viktorija Leparskaitė

ATLIEKAME DAUG DALYKŲ

Stovykloj yra labai smagu. Mes per dieną atliekame daug dalykų. Mes smagiai praleidžiame laiką su draugais. Kiekvieną dieną mes ką nors skirtingo darom. Vakare mes turėsim laužą. Bus labai smagu.

Mikas Rukšėnas

MES DAUG MANKŠTINAMĖS

Čia moksleivių stovykloje yra labai smagu. Mes daug mankštinamės. Kiekvieną dieną mes turime užsiėmimus. Yra fotografija, sportas, laikraštėlis, pasikalbėjimas, tautosaka ir t.t. Mes daug valgom ir mes einam maudytis Spyglio ežere. Mes irgi turim darbo būrelius—kariuomenės, vaidybos, tautinių šokių. Mes turime įvairias vakarines programas. Mes turim „gerą laiką."

Audra Kudirka

PASIKALBAME APIE SAVO TIKĖJIMĄ

Ši stovykla yra labai smagi ir pilna visokių įdomių įvykių. Mes čia džiaugiamės būdami kartu su kitais, kurie skirtingai galvoja. Mes daug išmokstame apie kitokius gyvenimus. Dažnai mes pasikalbame apie savo tikėjimą. Yra tikrai labai įspūdinga ir smagu!

Lina Sirgėdaitė

DAINAVA— JAUNIMO ANTRIEJI NAMAI

DAINAVA
Tokia graži vieta — Mano antri namai
Tiek daug prisiminimų

Visur, kur tik einu - kiekviena vietelė primena vienus ar kitus metus.

DAINAVA
Didysis ąžuolas - Mišias ten daug kartų šventėme.
Sporto aikštė - metai po metų Sporto šventė ten.
Kryžių kalnas - susikaupti, stovyklos nuotrauką traukti.
Baltieji rūmai - pamokos, šokiai, kalakursai.
Pušynas - ramu, atsileisti, pasėdėti, pamąstyti.

Dar daugiau prisiminimų yra čia Dainavoje - dešimties metų laikotarpy. Bet norėsi dar daugiau prisiminimų pridėti. Kokia graži vieta - tegu visados gyvuoja.

DAINAVA

Rūta Švarcaitė

NUOSTABI DAINAVOS GAMTA

Dainavos gamta yra nuostabiai graži. Yra daug įvairių medžių, didelis ežeras, gyvuliai ir maži kalnai.

Dainavoje yra daug rūšių medžių. Yra pušų, ąžuolų, klevų ir kitokių medžių. Dainavos ąžuolas yra mano mėgstamiausias medis. Jis yra labai didelis, platus ir aukštas. Tas ąžuolas auga šalia ežero.

Dainavos ežeras vadinamas Spygliu. Spyglyje gyvena daug žuvų ir kitų gyvulių. Vakare, kai saulė nusileidžia, matosi migla ant ežero, o mėnulio šviesa atsispindi toje migloje. Žmonės plaukia laivais ir maudosi Spyglyje.

Įdomūs gyviai gyvena Dainavoj. Tie gyviai yra meškėnai, paukščiai, stirnos, vabalai ir žuvys. Kai dienos metu vaikštai Dainavoje, girdisi čiulbantys paukščiai arba matosi prabėganti stirna. Naktį vaikštinėjant girdisi meškėnai medžiuose, o prie ežero kurkiančios varlės.

Dainavoje yra porą mažų kalnų. Vienas iš jų yra Kryžių kalnas. Ant jo yra pastatyti apytikriai devyni kryžiai. Kalne auga aukštos žolės. Antras kalnas yra Rambynas. Ant Rambyno auga daug medžių. Užlipus ant kalno, matosi visa Dainava. Tas vaizdas yra nuostabus. Dėl šių priežasčių Dainavos gamta yra ypatingai graži.

Mikas Rukšėnas

DAINAVA...

Pučia vėjas, medžių šakos siūbuoja,
stovyklautojai prie laužo dainuoja.

Paukščiai čiulba nuostabiai,
visi draugauja taip gražiai.

Atvažiavom iš toli,
o kiti iš čia, arti.

Taip smagiai mes stovyklaujam,
pasikalbam, susidraugaujam.

Greitai reiks važiuot namo
ir vasara bus ruduo.

Dalia Šataitė

DAINAVA - MŪSŲ ANTRAS PASAULIS

Dainava tokia stebūklinga vieta. Ji suburia žmones iš visų kampų ir sukuria draugystes, kurios išsilaikys vi-

sados. Jos gamta mus nustebina ir nuramina. Ji yra mūsų antras pasaulis į kurį vykstame, kai norime atitolti nuo tikrojo gyvenimo sunkumų ir tvarkos. Ji yra mūsų pilis debesyse, kurioj gyvename puikiuose rūmuose. Mes čia su draugais gyvename laisvai, gilinam savo draugystes bendraudami. Mes stebime, kaip raudona saulė nusileidžia už Spyglio ežero. Tylioj nakty pamatome tiek daug spindinčių žvaigždžių, kurių normaliai nepastebim mieste. O kai stovykla baigiasi, mes laikom prisiminimus prie širdies.

Kristina Kliorytė

LIETUVOJ GRAŽIAU IR ŠILČIAU

Aš pabandysiu raštu išreikšti savo mintis, ką aš galvoju apie Dainavą.

Mane labai sužavėjo Dainavos gamta. Ji yra beveik tokia pati, kaip Lietuvoje. Aš buvau labai nustebinta, kad Amerikoje yra toks kampelis, kuriame jautiesi kaip gimtoj žemėj. Bet teisybę sakant, Dainava vistiek neprilygsta Lietuvos gamtai.

Dainavos stovykla man labai patiktų, jeigu būtų draugiškesni vaikai. Labai trūksta tos šilumos, supratimo, pagalbos. Aš labai nusivyliau jais. O šiaip man stovyklauti patinka. Man labai patinka programos, užsiėmimai ir t.t. O ypač patinka valgyti, nes čia skaniai maitina.

Dovilė Skrebytė

ŽINAI, KAD DAINAVA YRA TAPUSI NAUJOKŲ APMOKYMO STOVYKLA, KAI...

Pilvas skauda, kai juokiesi, nes jis dar susitraukęs nuo makštos.

Visi stovyklautojai žygiuoja į darbo būrelius.

Moksleiviai pradeda gerti sultis iš bliūdų.

Kai Daina arba Varpas praeina, visi stovi ramiai.

Kitoj pusėj ežero, visi leidžia laiką besimankštindami.

Austė Ringutė

KĄ MANOT TEN DARO SPYGLIUI?

Ieško ausko (Viktutė S.)
Stato vandens parką (Aušra M.)
Ieško alyvos (Matas T.)
Ieško paskendusių turtų (Rima V.)
Stato oazę virš Spyglio ežero (Gaja B.)
Ieško paskenduolio (Austė R.)
Mankštinasi (Mike J.)

Paaiškinimas skaitytojams: Inž. Pranas Baltakis šią vasarą praleido Dainavoje, valydamas Spyglio ežerą ir jo pakrantes. Padėka jam.

VIZIJOS IR KŪRYBA

BŪTI PAUKŠČIU...

Man visados yra atrodę, kad būtų labai įdomu būti paukščiu. Jie visur laisvai skrenda. Būtų įdomu matyti visus žmones iš dangaus ir stebėti, kokius keistus da-

lykus jie daro. Taip pat, aš niekad nesu matęs , kad paukštis kristų iš dangaus negyvas. Atrodo, kad jie nustimpa (miršta) labai ramiai, ant žemės kur nors. Manau, kad jie žino, kada jie mirs, ir tada nusileidžia. Nereikėtų rūpintis apie pinigus, mašiną, mokyklą ir t.t. Atrodo, kad jų vienintelė problema yra rasti maisto ir porą. Yra laisvi skrist per visą pasaulį kur nori. Čia yra geras gyvenimas.

Matas Laniauskas

STEBUKLINGAS MOMENTAS...

Aš prisimenu kai pirmą kartą tikrai pasižiūrėjau į dangų. Vėlus vakaras buvo apsupęs stovyklą. Tik buvom keli, kurie nemiegojom. Begalinė dangaus tamsa buvo užklota, kaip miegmaišis ant medžių viršūnių. Kryžkelyje gulėjau, žiūrėjau į ežero pusę. Žvaigždės danguje blizgėjo ir mėnulis švietė taip ryškiai, kad tiesiog į jį negalėjau žiūrėti. Debesys buvo teatro užuolaidos, kurios šią naktį prasivėrė parodyti pasauliui šį spektaklį. Žvaigždė, krintanti nuo vieno dangaus kampo iki kito patraukė visą mano dėmesį. Tam mažam gabalėlyje laiko, apie nieką kitą negalvojau. Buvo toks stebūklingas momentas, nes niekados nebuvau mačiusi krintančios žvaigždės. Po to man draugė parodė Didžiuosius Grigo ratus ir nuo jų suradom Mažuosius Grigo ratus. Po šios programos man nakties dangus virto visai kitokiu pasauliu, į kurį negalėjau sulaukt sugrįšt sekantį vakarą.

Viktutė Sušinskaitė

BE ŠIO DRAUGO BŪČIAU VISAI SKIRTINGAS ŽMOGUS...

Žmogus, kuris mane labai įtakavo yra vienas iš mano geriausių draugų, Chris. Jis mane pamokė daug apie gyvenimą kai su juo draugaudavau. Vien tik buvimas su juo beveik kasdien labai įtakavo mano gyvenimą.

Kartais mes išeidavome į balių pas draugus. Ten būdavo daug žmonių, kurie gėrė alkoholį ir naudojo narkotikus. Keli žmonės klausė manęs, ar aš norėčiau juos pabandyti. Chris tučtuojau mane pamokė, kad nereikia būtinai tokių dalykų smagiai laiką leisti. Iš tikrųjų, visai neapsimoka.

Mano draugas ne tik pamokė mane, kaip elgtis, kai jaučiu spaudimą iš bendraamžių, bet irgi apie akademinius dalykus. Mačiau, kaip jis stengdavosi beruošdamas pamokas, ir mačiau, kad jam svarbu lankyti mokyklą, universitetą. Taip galima užtikrinti sau geresnį gyvenimą. Tuo pačiu yra svarbu ne visą laiką praleisti galvojant apie pamokas. Svarbu yra ir priklausyti sporto komandai ar kokiai mokyklos grupei, nes tie dalykai irgi prisidės prie sveikatos.

Taigi, iš tikrųju, be šio draugo, aš dabar būčiau visai skirtingas žmogus. Jis mane įtakavo ir padėjo man save geriau suprasti, toks koks aš esu iš vidaus.

Matas Tamošiūnas

NORĖČIAU VESTI GRAŽIĄ LIETUVAITĘ...

Aš norėčiau sekančiai generacijai išlaikyti lietuvišką gyvenimą išeivijoj. Aš norėčiau vesti gražią lietuvaitę. Mano vaikai išmoks lietuviškai kalbėti ir mokysis lituanistinėse mokyklose. Aš su šeima įgyvendinsiu lietuviškas tradicijas, kaip Kūčias, velykinius papročius ir t.t. Aš norėčiau, kad mano vaikai išmoktų iš manęs, ką aš išmokau iš savo tėvelių. Kai mano vaikai užaugs ir turės savo vaikus ir jų vaikai turės savo, jie irgi turėtų išlaikyti lietuvybę savo generacijose. Aš dabar esu patenkintas, kad mano tėveliai priverčia, dalyvauti su lietuviais, kad mano vaikučiai būtų lietuviai, ir kad aš didžiuočiausi savo palikimu.

Tadas Mikužis

KODĖL LAIKAS BĖGA TAIP GREITAI?

Laikas: jis tik bėga ir bėga ir niekada nesustoja. Kodėl bėga taip greitai?

Vieną dieną mes užmigom vaikais, be jokių problemų, bet tada tuos laikus paliekam, nes laikas bėga, ir bėga greitai.

Gauname tik kelias progas tikrai gyventi. Kai esi vaikas, būk vaiku ir nesirūpink apie visokius dalykus. Kai stovyklauji Dainavoje, stovyklauk visa širdimi ir šypsokis. Kai keliauji į Lietuvą, išplėsk akis ir įsikvėpk oro, nes gali daugiau nebegrįžti. Kai esi miške, klausykis visų vabalų ir paukščių. Pažiūrėk dar kartą į mėnulį ir saulę. Tik tada galėsi sakyti, kad tu gyvenai.

Diena iš dienos mes nedarom viską, ko mums reikėtų daryti arba net ko norime daryti. Jaunas vyras arba mergaitė kurie vienas kitą myli turi tam žmogui tai pasakyti. Tėveliai labai nori girdėti, kad jų vaikai juos myli. Šypsokis, kai praeini pro kitą žmogų. Daryk viską, ką tik gali daryti, dabar.

Daug, daug nuotykių būna mūsų gyvenimuose. Vieną dieną lauki vykt į Šokių šventę, o kitą dieną ji jau baigiasi. Tada stovykla baigiasi, tavo jaunystė baigiasi, ir visas gyvenimas. Kelies iš lovos ir tavo visas gyvenimas prašvilpęs. Kur? Kaip? Kodėl? Kodėl laikas bėga taip greitai?

MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ SĄJUNGOS SUVAŽIAVIMAS DAINAVOJE

Metinis MAS suvažiavimas įvyko 1996 rugpiūčio 17 dieną Dainavoje. Atstovaujamos kuopos į salę įžygiavo su plakatais. Suvažiavimui pirmininkavo Kovas Boguta, sekretoriavo Aušra Mulokaitė ir Mikas Rukšėnas. Suvažiavimas buvo pradėtas Lietuvos himnu. Po to kun. Edis Putrimas visus palaimino.

Iš viso dalyvavo septynios kuopos. Tos kuopos ir jų atstovai, darę pranešimus buvo iš Detroito (Lina Sirgėdaitė), Philadelfijos (Rima Viliamaitė), Toronto (Tomas Skrinskas), Los Angeles (Audra Kudirkaitė), Bostono (Skaidrys DeSa Pereira), Clevelando (Kristina Stankutė) ir Čikagos (Austė Ringutė).

Labai įdomiai savo kelionės į Lietuvą įspūdžius papasakojo čikagietė Audra Kazlauskaitė. Ji su savo sesute Daina dalyvavo ateitininkų stovykloje Marijampolėje.

MAS CV pirmininkas Vytas Čiuplinskas kalbėjo apie tarpusavio ryšių palaikymą ne tik vasaros stovykloje Dainavoje, bet ir per visus metus. Jis taip pat pranešė, kad MAS nori išleisti „Ateities" žurnalą. Po jo kalbos, kiekviena kuopa pranešė ką jie per metus veikė. Pvz., mirus Valerijui Gražuliui, jo pagerbimui visa Detroito kuopa rinkosi šv. mišioms. Philadelfija su Bostonu linksmai bendravo Kapų puošimo dieną, žiūrėjo filmas ir turėjo smagų laiką. Clevelandas labai įdomiai pravedė savo veiklos metus. Jie turėjo šūkį: AŠ NORIU, AŠ ATSAKINGAS, AŠ GALIU! Kiekvienas susirinkimas turėjo temą, kad būtų smagiau ir įdomiau jame dalyvauti. Jie įsivedė savo tinklapį Internet sistemoje Clevelande. Jie kartu matė „Joseph and the Amazing Technicolor Dream Coat."

Torontas yra suplanavęs kelionę į Paryžių. Dar jie nežino tikslios datos, bet jau dabar planuoja aplankyti Vasario 16 gimnaziją Vokietijoje, Romą Italijoje. Popiežius Jonas Paulius II yra suorganizavęs šios kelionės komitetus. Šioje kelionėje dalyvaus daug organizacijų. Ši kelionė nėra tik vaikams iš Toronto, bet visiems, kurie tik norėtų dalyvauti. Reikėtų visoms kuopoms apie tai pranešti, paaiškinti, kad jie galėtų kartu važiuoti.

Veikloje daug kas sekėsi, bet buvo ir sunkumų. Clevelandas yra suorganizavęs telefoninio susižinojimo tinklą, kuris naudojamas pranešti apie įvykstantį susirinkimą. Visur trūksta narių ir noro dalyvauti ateitininkuose. Daug kam trūksta laiko. Audra Kazlauskaitė papasakojo, kad Lietuvoje buvo daug diskusijų panašiais klausimais.

Suvažiavimas pavyko labai gerai. Visi turėjo daug gerų minčių. Buvo įdomu patirti, kad moksleiviai ateitininkai tikrai nori veikloje dalyvauti ir padėti MAS. Suvažiavimas baigtas ateitininkų himnu. Po to visi kartu nusifotografavo ant Kryžių kalno.

Aušra Mulokaitė

MAS SUVAŽIAVIME DUOTI KUOPŲ METINĖS VEIKLOS PRANEŠIMAI

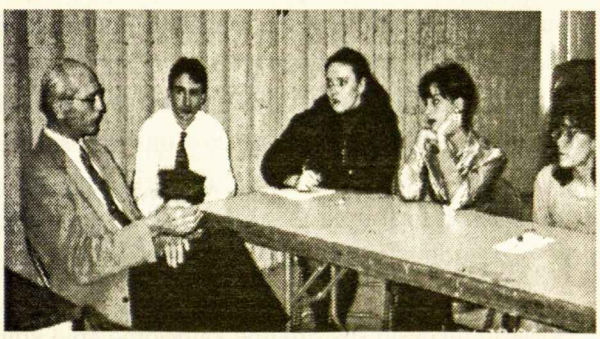

Detroito Karaliaus Mindaugo kuopos susirinkime atydžiai klausosi Edis Leparskis, Rasa Janukaitytė, Mildutė Bublytė, Diana Leparskaitė, kaip įdomai ponas Valerius Gražulis daliniasi mintimis apie pomirtinį gyvenimą.

KARALIAUS MINDAUGO MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ KUOPA DETROITE

$300 DOLERIŲ LIETUVOS ATEITININKAMS IŠ VAIKŲ KIOSKO

Karaliaus Mindaugo kuopoje turime keturiolika moksleivių. Mūsų globėja šiais metais buvo p. Birutė Bublienė, o dvasios vadas Dievo Apvaizdos parapijos klebonas kun. Valdas Voldemaras.

Mūsų kuopos metai prasidėjo spalio mėnesį. Pirmame susirinkime nutarėme įsteigti VAIKŲ KIOSKĄ.

Detroito Karaliaus Mindaugo kuopos nariai su savo globėja Birutė Bublienė ir dvasios tėvu kun. V. Valdemaru. Iš kairės: Oasa Jankaitytė, Mildutė Bublytė, Elenutė Starkšytė, Tomas Janušys, Diana Leparskaitė, Lina Sirgėdaitė, Tomas Sirgėdas.

Šis kioskas veikia kas šeštadienį lituanistinėje mokykloje, o sekmadieniais po šv. Mišių. Pardavinėjome sausainius, saldainius ir gėrimus. Pelną nutarėme paskirti Lietuvos moksleiviams ateitininkams, kad tie, kurie pinigų neturi, galėtų keliauti į stovyklas, galėtų išmokti ateitininkų ideologiją taip, kaip ir mes. Smagu mums pranešti, kad turėjome $300.00 pelno ir p. Birutė tai jau perdavė Lietuvos moksleiviams. Šį projektą vygdant ištisus metus kas mėnesį prisidėjo kuopos nariai ir j šeimos. Tai buvo sėkmingas projektas, nes pajutome, kad dirbame ateitininkų dvasioje, įgyvendindami mūsų organizacijos principus.

Lapkričio mėnesį sušaukėme bendrą susirinkimą visiems Detroito ateitininkams. Pakvietėm dr. Arvydą Žygą pakalbėti apie Lietuvos ateitininkus, jų 1995 metų vasaros stovyklas įvariose vietovėse Lietuvoje. Dalyvavo sendraugiai ir jaunieji ateitininkai. Susirinkimas buvo labai sėkmingas, nes sendraugiai džiaugėsi būdami pakviesti į moksleivių susirinkimą. Šis žestas juos nuteikė viltingai apie išeivijos moksleivių pasiryžimą entuzijastiškai veiklai.

Gruodžio mėnesį suruošėme adventines rekolekcijas visam jaunimui. Jas pravesti pasikvietėm kun. Edį Putrimą iš Toronto. Rekolekcijos įvyko pas mūsų dvasios tėvą kun. Valdą Valdemarą klebonijoje. Rekolekcijos buvo labai sėkmingos ir prasmingos. Dalyvavo net dvidešimts penki jaunuoliai. Esame labai dėkingi kun. Putrimui, kad jas taip sėkmingai mums pravedė. Dėkojame kun. Valdui, kad mus taip nuoširdžiai priėmė.

Lapkričio gale vyko kalakursai Dainavoje. Iš mūsų kuopos dalyvavo keletas moksleivių ir mūsų globėja p. Birutė. Sekančiame susirinkime buvo įdomu iš dalyvių išgirsti ką jie kursuose išmoko.

Gruodžio mėnesį įvyko savaitės ilgio žiemos kursai Balton, Kanadoje. Su globėja vyko keturi moksleiviai. Kursai buvo nuostabūs, gamta graži, o naujieji Kanados draugai labai draugiški. Dėkojame MAS CV ir dr. Vytautui Vygantui už šių nuostabių kursų paruošimą!

Sausio mėnesį rinkomės pasimelsti už visus mirusius artimuosius. Užprašėme šv. Mišias kuopos narės Rasos Janukaitytės a.a. močiutės ir kitų mirusiųjų senelių bei giminių intencija. Po šv. Mišių susirinkome pokalbiui apie mirtį ir kitus mums rūpimus klausimus. Pokalbį pravedė p. Valerijus Gražulis. Jis labai nuoširdžiai kalbėjo apie savo artėjančią mirtį. Ilgai su juo diskutavome apie pomirtinį gyvenimą ir kad nereikia bijoti mirti. Prasmingiausia yra mums atsiminti, kad visuomet turime būti atlaidūs kitiems ir tada mes visuomet būsime pasiruošę susitikti su Dievu. Iš širdies dėkojome p. Valerijui, kuris taip atvirai su mumis kalbėjosi apie jo sunkią ligą ir ateinančią mirtį. Susijaudinę susirinkimą baigėme melsdamiesi už p. Valerijų ir kitus sergančius.

Vasario mėnesio susirinkime kalbėjome apie kovo 13-sios dienos įvykius Lietuvoje ir pagerbėme žuvusius už Lietuvos laisvę.

Pavasarį veikla šiek tiek sužlugo. Nors ir buvo sušaukti dar trys susirinkimai ir buvome suorganizavę išvyką į rekolekcijas pas kun. Edį Putrimą Toronte,tik du kuopos nariai pasirodė susirinkimuose ir tik vienas užsiregistravo į išvyką. Vistiek norėtume atnaujinti mūsų pažintis su Kanados moksleiviais. Tikimės, kad sekančiais metais galėsime dalyvauti visuose susirinkimuose. Pasiryžkime tai padaryti.

Paskutiniam susirinkimui susirinkome bažnyčioje, kur mes buvome užprašę šv. mišias už a.a. Valerijų Gražulį. Mes meldėmės už jį ir jo šeimą, prisimindami jo paskutiniuosius krikščioniškos meilės žodžius mums sausio mėnesio susirinkime. Maldoje prisiminėme visus mirusius artimuosius.

Dėkojame p. Birutei, kad mus šiais metais taip nuoširdžiai globojo ir kad taip kūrybingai sugalvojo praktiškai įgyvendinti visus ateitininkiškus principus. Didelis ačiū p. Birute! Ateinančiais metais mus globoti sutiko Nida Černiauskaitė.Taip pat dėkojame MAS Centro valdybai, kad sutiko šiais metais moksleiviams vadovauti, suruošti fantastiškus kursus ir smagią vasaros stovyklą.

Norime pasveikinti visus kuopos narius, kurie šiais metais taip sėkmingai baigė gimnaziją. Tai Mildutė Bublytė, Rasa Janukaitytė, Rimas ir Linas Polteraičiai. Norėtume jums įteikti mažą dovanėlę, kad prisimintumėte mūsų kuopą. Linkime jums sekmės studijose ir įsijungimo į studentų ateitininkų veiklą, kad ir vėl galėtumėm sekančiais metais susitikti šeimos šventėje.

Vasarą visi vykome į moksleivių stovyklą Dainavoje ir smagiai praleidome laiką su draugais ir vadovais. Buvo smagu!

Garbė Kristui!

Detroito Karaliaus Mindaugo kuopa

LIPNIŪNO - STULGINSKIO MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ KUOPA ČIKAGOJE

ESAME KŪRYBINGI IR VIENINGI SU GAMTA

Kuopa daug atliko per praėjusius metus. Rugsėjo mėnesį pradėjome metų veiklą susirinkimu pas Audrą Kazlauskaitę. Visi atvažiavę žiūrėjo filmą apie pernai metų MAS vasaros stovyklą. Po filmos išrinkom valdybą. Jon įeina Kovas Norvilas, Rasa Gierštikaitė, Erika Braune, Kovas Lapšys. Jai talkina Audra Kazlausklaitė, Marius Vygantas, Austė Ringutė. Susirinkimo pranešimus išsiuntinėjo Vytas Ringus. Visi skaniai pasivaišinome kepsniu, o vėliau tradiciniame Denny's restorane.

Spalio mėnesį, rodydami vieningumą su gamta, mes žygiavome į kregždžių uolas (Swallow Cliffs). Lapkričio mėnesį susirinkom pas Liną Sidrytę klausytis dr. Sidrio paskaitos apie besikeičiančią bažnyčių architektūrą Lietuvoje. Gruodžio mėnesį rinkomės į Ateitininkų namus, kur darėm namukus iš saldainių ir išrinkom Rimą Polikaitytę būti mūsų globėja. Sausio mėnesį visi susirinkom pas Viktutę Sušinskaitę savo tradiciniam šviesajuosčių vakarui. Mes kūrybingai išvaidinom įvairias situacijas ir smagiai vieni iš kitų pasijuokėme.

Kovo mėnesį Kovas Norvilas su Rima Polikaityte suorganizavo susikaupimo dienas. Nakvojome Ateitininkų namuose, kur kun. Antanas Saulaitis pravedė rekolekcijas. Ryte mes gavome verbas ir keliavome į šv. mišias.

Į kiekvieną susirinkimą atvažiuodavo maždaug dešimts žmonių. Mūsų kuopa pasirinko gerą globėją, Rimą Polikaitytę. Mes galėtume daugiau žmonių pakviesti ir galime daugiau pasistengti prie veiklos prisidėti.

Garbė Kristui!

Lipniūno - Stulginskio kuopa

PHILADELFIJOS MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ KUOPA

BUVAU VIENINTELĖ MOKSLEIVĖ

Philadelfijos ateitininkai dar gyvuoja, be ne taip stipriai, kaip praeityje. Ateitininkai dažniausia susirenka du kartus metuose: per šv. Kazimiero dieną ir Kristaus Karaliaus šventę. Tomis progomis ateitininkai dalyvauja šv. Mišiose, o po jų dažniausia vyksta paskaita.

Philadelfijoje nėra tikrai organizuotos moksleivių kuopos. Dauguma Philadelfijos ateitininkų yra vyresnio amžiaus. Nėra užtektinai žmonių kad susidarytų moksleivių kuopa. Prieš du ar tris metus

buvo mėginama sudaryti bendrą jaunųjų ir moksleivių kuopą, bet tada aš buvau vienintelė moksleivė, šalia kokių keturių jaunųjų. Nebuvo susidomėjimo.

Kapų puošimo savaitgalyje trys moksleiviai iš Philadelfijos dalyvavo kursuose Putnam, Conn. Mes prisijungėme prie moksleivių iš Bostono. Kursus organizavo ponia Mirga Girniuvienė. Dalyvavo apie dvylika kursantų. Kursų tema - draugystės ir meilės santykiai. Tą savaitgalį mes sportavome ir bendravome. Manau, kad Philadelfijos moksleiviai toliau važiuos į moksleivių kursus Putname, kurie ruošiami du kartus metuose. Jeigu kas turėtų pasiūlymų kaip sustiprinti Philadelfijos veiklą, prašome atsiliepti.

Garbė Kristui!

Philadelfijos moksleiviai ateitininkai

STASIO ŠALKAUSKIO MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ KUOPA TORONTE

RINKOME MAISTĄ SRIUBOS VIRTUVEI

Kuopos vardu sveikiname visus suvažiavimo dalyvius su kanadišku „ei - hello from Torono."

Mūsų kuopai priklauso penkiolika moksleivių. Pernai rudenį mūsų kuopa išrinko sekančius asmenis į kuopos valdybą: pirmininkas Stasys Kuliavas, vicepirmininkas Arūnas Rodkė, sekretorė Lidija Puterytė ir iždininkė Vilija Petrauskaitė. Mūsų globėjai—p. Gabija Petrauskienė ir kun. Edis Putrimas.

Kuopos veikloje vis siekiame atlikti ypatingus projektus ir tikslus. Mes pardavinėjame mūsų pagamintus skanumynus, sausainius ir rankdarbius Prisikėlimo parapijos Kalėdų mūgėje. Iš parapijiečių surinkę maisto, mes jį padovanojame šv. Francis sriubos virtuvei.

Po Kalėdų visi dalyvavome žiemos kursuose, kurie buvo pirmą kartą organizuojami Kanadoje. Mes dėkojame MAS Centro valdybai ir visiems kursantams už dalyvavimą. Kursų teigiami atgarsiai įrodo, kad buvo verta pamėginti kažką naujo.

Po mūsų egzaminų birželio mėnesio pabaigoje buvo suorganizuotas moksleivių ateitininkų savaitgalis mūsų „Kretingos" stovyklavietėje Wasagoje. Dalyvavo dvidešimts moksleivių iš mūsų kuopos, dvi iš Hamiltono ir penki, kurie ruošiasi įstoti į mūsų kuopą. Kursų savaitgalyje kasdien turėjome dvi paskaitas, žaidimų. Važiavome į lauko kiną, kur matėme „Dragon Heart" filmą. Gaila, bet šaltas vėjas neleido mums eiti prie pliažo ir maudytis.

Šį rudenį mūsų kuopa pradės ruoštis kelionei į po-

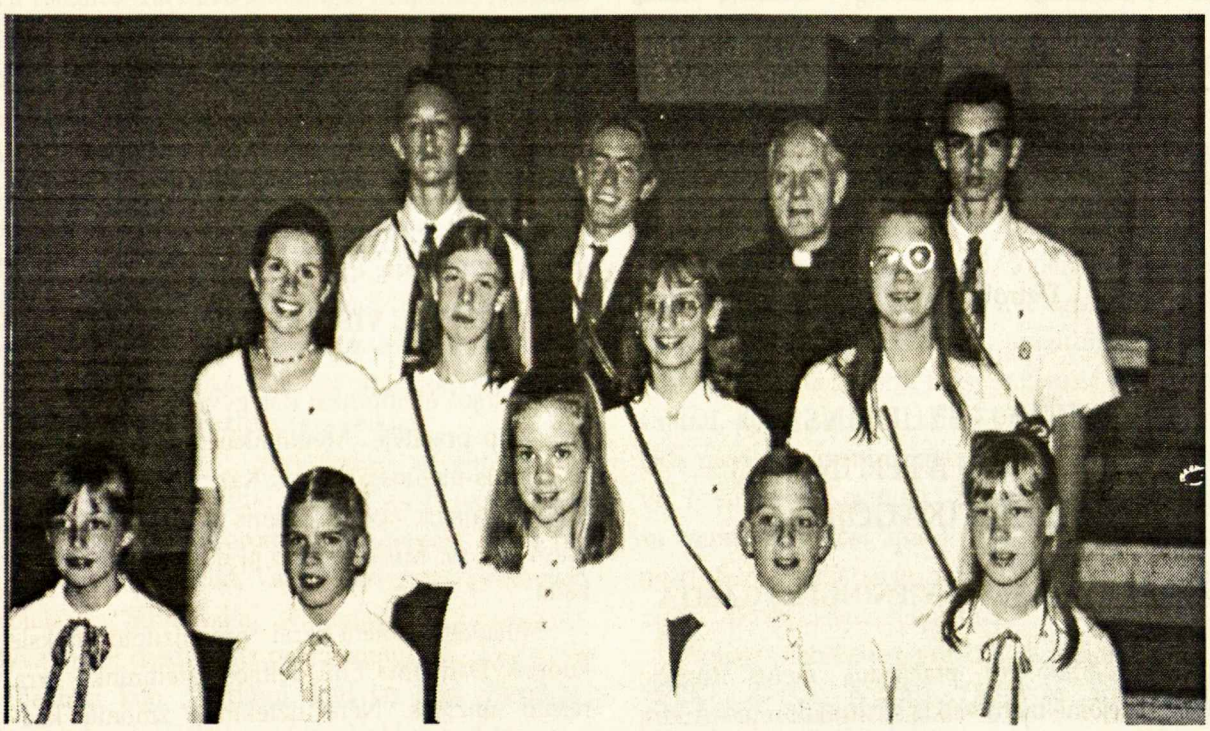

Clevelando moksleiviai ir jaunučiai davę įžodį 1996 metais su dvasios vadu kun. G. Kijausku.

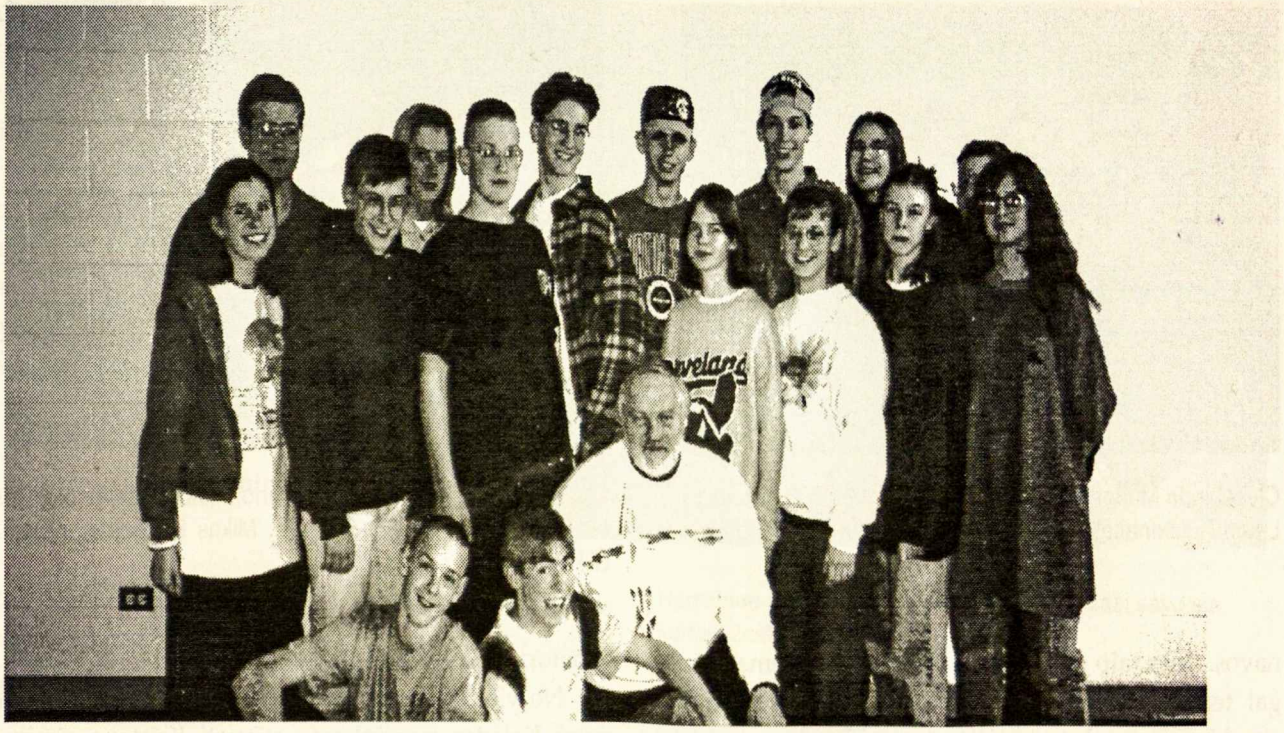

Clevelando moksleivių rekolekcijos su kun. A. Saulaičiu.

piežiaus rengiamas Pasaulio katalikų jaunimo dienas Paryžiuje. Iš Šiaurės Amerikos yra organizuojama kelionė jaunimui. Bus aplankomas ne tik Paryžius, bet ir Vasario 16 gimnazija bei jos apylinkės Vokietijoje. Bus iškyla Alpių kalnuose Šveicarijoje, su kelionės pabaiga Romoje, Italijoje. Šią kelionę skatina organizuoti lietuvių išeivijos vyskupas Paulius Baltakis, su kuriuo mes drauge važiuosime.

Garbė Kristui!

Stasio Šalkauskio kuopa

KUNIGO STASIO YLOS MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ KUOPA KALIFORNIJOJE

ŠEIMOS ŠVENTĖJE PARUOŠĖME SKAITINIUS

Mūsų kuopa daug ko neatliko, nes sumažėjo mūsų dalyvavimas jos veikloje. Neturėjome pilnos valdybos.

Per Kalėdas, kaip ir kiekvienais metais, susirinkome pas dr. Brinkį. Ten išpildėm programą vaikams ir tėvams. Smagiai praleidom laiką.

Už mėnesio vėl rinkomės kuopos pirmininko Povilo Pakucko namuose. Ten mes žiūrėjome filmą „Dead Man Walking" ir turėjome diskusijas. Kitame susirinkime mes lankėme kapines. Pavasaryje turėjome Šeimos šventę. Moksleiviai paruošė skaitinius. Visiems labai patiko.

Tikime, kad ateinančiais metais galėsime daugiau atlikti.

Garbė Kristui!

Kun. Stasio Ylos kuopa

BOSTONO MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ KUOPA

MŪSŲ SUSIRINKIMAI PANAŠŪS Į DAINAVOS

Mūsų kuopos globėja yra Mirga Girniuvienė. Ji mus visus suveda kartu ir daug padeda. Be jos nebūtų veiklios kuopos. Irgi padėjo Gytis Vygantas. Mes dar neturime kuopos vardo, nes ji yra tokia jauna ir maža.

Kuopa turi apie dešimts narių. Yra smagu joje dalyvauti. Mes kartu susirenkame Putname, Conn. Ten mes turime susirinkimus, kurie labai panašūs į Dai-

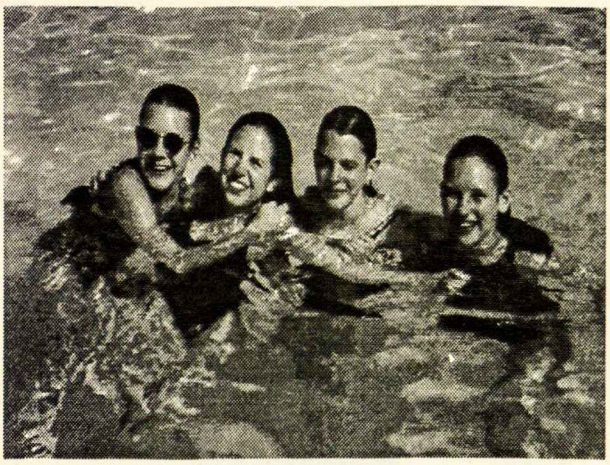

Clevelando Maironio kupos moksleivės: Venta Cirvinskaitė, Laura Rukšėnaitė, Kristina Stankutė, ir Rita Švarcaitė

Clevelando moksleiviai prie baseino: Mindaugas Idzelis, Matas Tamošiunas, Rimas Šilkaitis, Mikas Rukšėnas ir Darius Šilkaitis.

navos. Mes taip pat studijuojame įvairias temas ir pagal temas parenkame filmas. Pvz., paskutiniojo susirinkimo tema buvo meilės tema. Žiūrėjome filmą „The Long, Hot Summer," o po jos sekė diskusijos.

Būnant mažoje grupėje daug daugiau galima padaryti. Kartais yra smagiau su mažiau žmonių. Iš kitos pusės, mes per metus nedaug kartų susitinkame.

Laukiu, kad grįžus į Bostoną galėčiau visiems papasakoti apie puikią stovyklą Dainavoje.

Garbė Kristui!
Bostono kuopa

MAIRONIO MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ KUOPA CLEVELANDE

TURIME TINKLAPĮ KURIS MUS VISUS RIŠA PER WORLD WIDE WEB

Šiais metais kuopa vadovavosi nauju šūkiu: AŠ ATSAKINGAS, MAN RŪPI, AŠ GALIU! Šį šūkį mes pirmą kartą išgirdome pernai Dainavoje. Šis šūkis buvo sukurtas vesti mus vadovavimo keliu.

Maironio kuopa turi dvidešimts du narius. Mokslo metuose ji susirenka apie kartą per mėnesį. Šiais metais moksleiviai rinkosi penkis kartus. Pirmajame susirinkime išrinkome naują valdybą. Ją sudaro pirmininkai Matas Laniauskas ir Rūta Švarcaitė, vicepirmininkė Kristina Kliorytė, sekretorė Kristina Stankutė, iždininkas Mikas Rukšėnas ir iškilų koordinatorius Rimas Šilkaitis.

Ne vien tik susirinkimuose dalyvavome. Savaitę prieš Kalėdas susirinkome atšvęsti Kristaus gimimą. Per šį susirinkimą paruošėm stalo papuošimus sendraugių rekolekcijoms. Tada, padedant Kalėdų seneliui, savo tarpe apsikeitėme dovanomis. Šv. Mišių metu mes tarnavome ir pravedėme giesmes. Sendraugiams susėdus, mes juos aptarnavome skaniais valgiais.

Vasario mėnesį mūsų didesnė dalis matė muzikinį veikalą, „Joseph & the Technicolor Dream Coat" Palace teatre miesto centre. Gegužės mėnesį turėjome šeimos šventę, kurios metu septyni kandidatai davė moksleivių įžodį. Tai Venta Civinskaitė, Kristina Kliorytė, Mikas Rukšėnas, Kristina Stankutė, Rimas Šilkaitis, Rūta Švarcaitė ir Matas Tamošiūnas.

Didžiausias įvykis buvo moksleivių rekolekcijos kovo mėnesį. Šiose rekolekcijose dalyvavo jaunimas nuo aštuntojo iki dvyliktojo skyriaus. Jos buvo Camp Corde stovyklavietėje. Rekolekcijas pravedė mūsų globėjai Marius Laniauskas, Vida Švarcienė ir mūsų svečias kun. Antanas Saulaitis. Rekolekcijose daug ką išmokome apie save ir Dievą. Bendrai, rekolekcijos buvo labai smagios ir visi sutiko, kad jos visai gerai pavyko.

Veiklos metus baigėme su gegužine prie Rimo Šilkaičio baseino. Clevelando kuopos stiprybė yra jos didelė veikla. Mes turime labai daug minčių ir planų. Daug jų tampa realizuotos. Clevelandiečiai tarp savęs palaiko ryšius per Internet, kur turime savo tinklapį. Šis tinklapis rišasi su moksleivių ateitininkų tinklapiu

World Wide Web sistemoje. Vistiek mums yra sunku sutraukti visus narius į susirinkimus.

Maironio kuopa yra pasiryžusi likti stipri, keistis geromis mintimis/planais su kitomis kuopomis ne tik vasaros stovyklos metu. Tikime, kad vėl bus geri veiklos metai.

Garbė Kristui!
Maironio kuopa

Hamiltono moksleiviai ir dalis jaunių džiaugiasi savo sukurtais žaidimais per užgavėnių balių

Nors Stulginskio kuopos pranešimo MAS suvažiavime nebuvo, jį gavome tiesioginiai iš kuopos korespondentės Austės Vaičiūnaitės.

STULGINSKIO MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ KUOPA HAMILTONE

MANO PIRMIEJI METAI

Praėjo mano pirmieji moksleivių metai. Iš pradžių nežinojau ko tikėtis, nes moksleivių grupė buvo maža (trys nariai ir globėja). Niekada neturėjus progos moksleivių veikloje dalyvauti, turėjau abejonių. Bet metai praėjo smagiai. Buvo daug progų savo nuomonę pareikšti. Mūsų globėja Žibutė Vaičiūnienė labai mokėjo pravęsti diskusijas. Mūsų pirmininkas Lukas Gudinskas labai įdomiai savo mintis pristatydavo. Dažnai mūsų mintys skyrėsi. Vanessa Trumpickaitė, pareiginga sekretorė, mėgindavo savo ramumu apraminti mane ir Luką. Ji daug minčių turėjo, kurias panaudodavome kurdami programas ir ruošdami iškylas. Aš, Austė Vaičiūnaitė, esu kuopos korespondentė ir iždininkė. Galvoje turiu daug minčių ir mėgstu jomis pasidalinti. Visa mūsų valdyba mėgsta vaidinti, sportuoti, kurti projektus.

Supažindinus jus su mūsų kuopos valdyba, norėčiau papasakoti apie metų veiklą. Susirinkimai vykdavo du kartus į mėnesį. Mokinomės kaip valdyba turi juos pravęsti. Pradėdavome ir baigdavome su malda. Sekdavo protokolo skaitymas, pašnekesys bei diskusijos. Rudenį mes ruošėm ateitininkų bazarą. Mūsų pareiga buvo jaunimui suruošti žaidimus ir paruošti mažąją loteriją. Padėjom jaunučiams papuošalus daryti ir salę puošti. Buvo daug darbo, bet visiems patiko. Tuo pačiu, kai buvo progos, parėmėm virtuvę (sendraugius) skaniai prisivalgydami kugelio ir pyrago.

Artėjant Kalėdoms, gavome pakvietimą iš Toronto kuopos kartu Kūčias švęsti. Tuojau turėjome sugalvoti programėlę. Suradę vaidinimą "Kaip Pikčiurna pavogė Kalėdas", pradėjome repetuoti. Man teko vaidinti Pikčiurnos rolę. Vanessa sukūrė lėlių teatrą, ku-

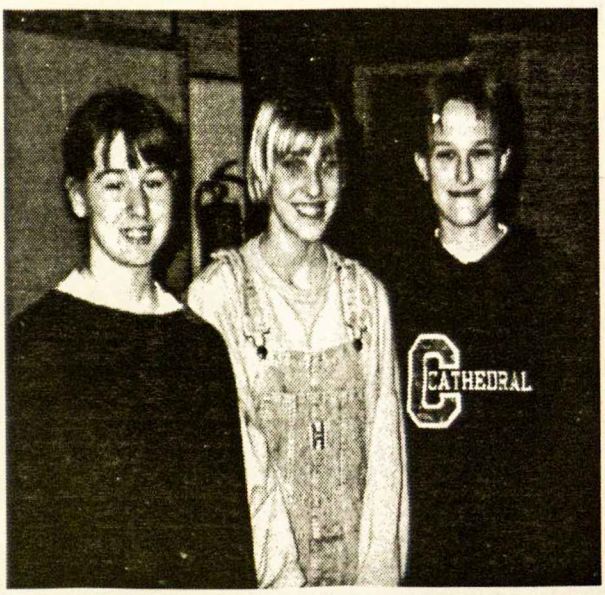

Hamiltono Stulginskio kuopos valdyba: Vanessa Trumpickaitė, Austė Vaičiūnaitė, ir Lukas Gudinskas.

ris gražiai tiko prie vaidinimo. Lukas buvo pasakotojas. Jis mokėjo švariai atlikti savo darbą. Buvo tikrai smagu. Atrodo, kad publikai irgi patiko.

Po Naujųjų Metų keliavome slidinėti ir su rogėmis važinėti. Vieniems buvo pirmas kartas nuo kalno slidinėti. Visiems labai patiko. Mudvi su Vanessa nutarėm patį aukščiausią kalną išbandyti, bet mamos neleido. Palikome kitam kartui.

Vasario mėnesį jaunieji ateitininkai mus kvietė į jų suruoštą Užgavėnių balių. Reikėjo nešioti kaukes! Mes sunkiai dirbome su klijais, popieriais ir medžiaga iki kol jas užbaigėm. Balius buvo smagus. Žaidėme daug įvairių žaidimų. Mes buvome pasiruošę su savo žaidimais. Po to, skaniai užkandome jaunučių kepsniais.

Aš labai mėgstu koldūnus valgyti. Kai sužinojau, kad ateitininkai dalyvaus parapijos ruošiamame blynų baliuje, labai apsidžiaugiau. Žinodami, kad per Gavėnią turėsime pasnikauti, stengėmės sočiai prisivalgyti. Per sekantį susirinkimą dažėm margučius ir pagaminom krepšiukus. Vieniems pasisekė geriau už kitus.

Per Gavėnią buvome sudėję didelę dėžę knygučių ir žaislų neturtingiems vaikams, apsistojusiems moterų pastogėje. Tikimės, kad dovanėlės vaikams patiko. Mudvi su Vanessa skaitėm per vienas mišias. Iš pradžių labai bijojome, bet po kiek laiko pasidarė ne taip baisu. Dabar Vanessa laukia sekančių metų, kai vėl galės skaityti.

Didįjį šeštadienį ateitininkų šeimos budėjo bažnyčioje. Tas laikas būna ramus, šventas. Vėliau tą dieną atšventėm Velykas pas pp. Marijų ir Felę Gudinskus. Kaip visados, buvo smagu ir skanu. Dalyvavo visos jaunųjų ir moksleivių ateitininkų šeimos.

Balandžio mėnesį jaunučių globėja p. Felė Gudinskienė kvietė moksleivius bendrai išvykai į POG fabriką, kur buvo rodyta kaip gamina POGS. Taip pat sužinojome visą jų istoriją. Mums visiems buvo tikrai įdomu. Sekančiam susirinkimui važiavome į Traukinių muziejų. Daug matėme ir turėjome visokių klausimų.

Ateitininkų šventė įvyko gegužės 19 dieną. Lukas skaitė per mišias. Mudvi su Vanessa stovėjome prie vėliavos. Po mišių keliavome į salę pusryčiauti ir globėjas apdovanoti už gerus metus. Hamiltono ateitininkai maloniai tą rytą praleido. Po pietų važiavome pas pp. Vaidotą ir Žibutę Vaičiūnus pažaisti, pajuokauti. Moksleiviai pravedė visus žaidimus jaunimui. Nemanau, kad juos užbaigėm, nes buvo per karšta. Smagiai praleidome kartu.

Birželio mėnesį žadame dalyvauti moksleivių kursuose Wasagoje, kaip kad rudenį darėme. Atvyks Detroito kuopa! Turės būti įdomu ir smagu. Vasaros metu mes visi keliausime į stovyklas. Mūsų globėja žadėjo duoti medžiagos mokintis moksleivių ateitininkų egzaminams. Kantriai laukiu pradėti antruosius metus, su nauja, tik gauta, moksleivių juosta.

Moksleivių vardu noriu visiems palinkėti malonių atostogų ir šiltų prisiminimų.

Garbė Kristuje!
Austė Vaičiūnaitė
Kuopos korespondentė

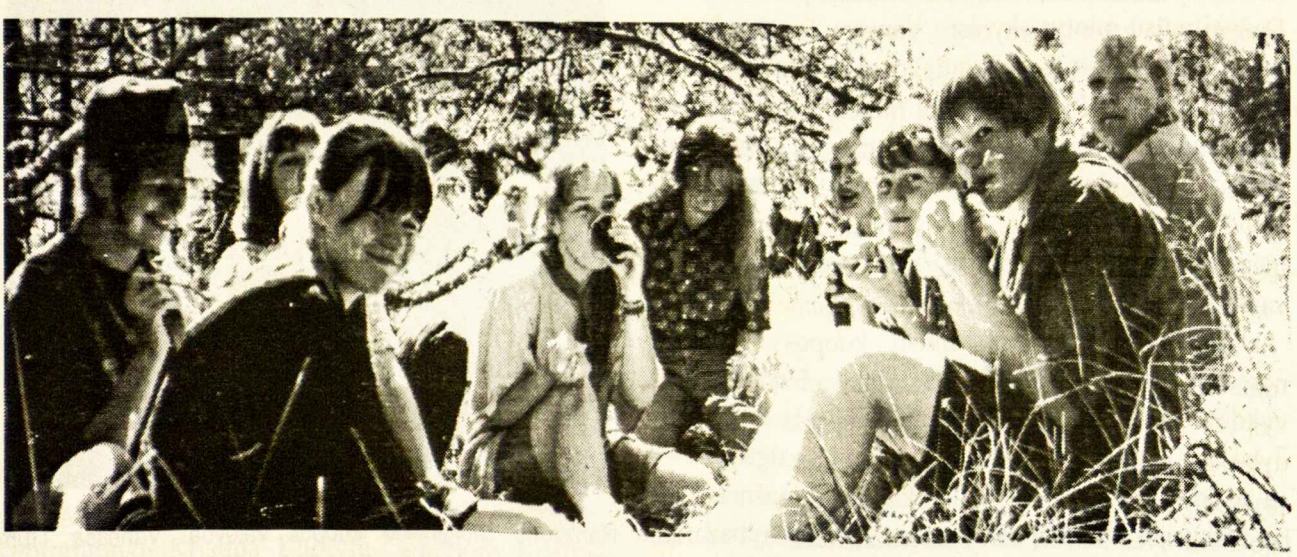

MAS kongresinė stovykla—pietūs miške pakeliui į kopas.

Ateitininkų maldos žygis iš Marijampolės į Lūginą

Vaizdinis reportažas iš Lietuvos ateitininkų veiklos

Šio „Ateities" numerio redaktoriui lankantis Lietuvoje rugsėjo mėnesio pradžioje teko trumpai susitikti su kun. Rimu Gudeliu Naujamiestyje ir kun. Robertu Grigu Kaune. Jie abu mielai sutiko pasidalinti turimomis nuotraukomis, kuriose atsispindi nors dalis šios vasaros ateitininkų veiklos bei Kryžių stočių projektas Berčiūnuose. Kryžiaus stočių šventinimas turėjo įvykti rugsėjo 7 dieną.

MAS kongresinė stovykla įvyko Juodkrantėje liepos 2-10 dienomis. Stovyklos metu penkiolika jaunuolių davė įžodį Juodkrantės bažnyčioje liepos 7 dieną—Karaliaus Mindaugo karūnavimo dieną. Šv. mišios buvo laikomos kopų slėnyje. Kongresinės stovyklos uždaryme paskaitą apie „Omnia" skaitė dr. Arvydas Žygas.

MAS suvažiavimas Marijampolėje įvyko liepos 11-14 dienomis. Jo metu ateitininkai turėjo maldos žygį iš Marijampolės į Lūginą—palaimintojo Jurgio Matulaičio tėviškę. Suvažiavime išrinkta naujoji MAS val-

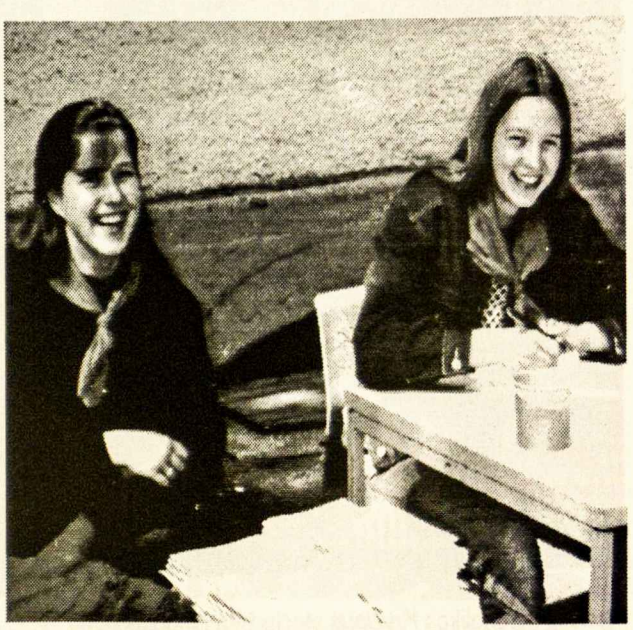

MAS kongresinės stovyklos registraciją vykdo stud.muzikė Erika Laucevičiūtė ir Irma Pundžiūtė.

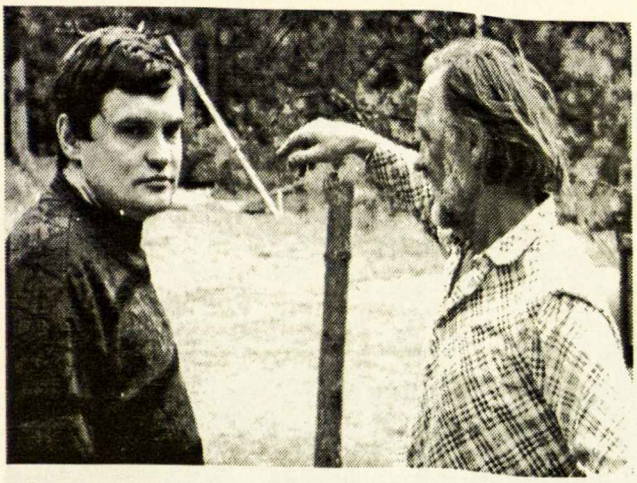

Dail. Antanas Kmieliauskas (deš), Prisikėlimo skulptūros autorius, tariasi su kun. Rimu Gudeliu Berčiūnuose.

Viena iš keturiolikos Kryžiaus stočių Berčiūnuose

dybą, kurią sudaro Dainius Šumskas, Erika Laucevičiūtė ir pirmininkas Mindaugas Kuliavas. Taip pat turėta ateitininkų spaudos konferencija Savivaldybės salėje.

Suvažiavimui pasibaigus ateitininkiją pasiekė liūdna žinia apie kun. dr. Valdemaro Cukuro, Ateitininkų federacijos dvasios vado, mirtį. Nuotraukoje dalis Lietuvos ateitininkų prie ką tik supilto kapo Vilniaus Antakalnio kapinėse 1996.7.19.

Grupė Lietuvos ateitininkų su dr. Arvydu Žygu, kun. Robertu Grigu ir kitais lankėsi Punsko-Seinių krašte Žolinių atlaiduose rugpiūčio mėnesio 12-18 dienomis.

Nuotraukose iš Berčiūnų stovyklavietės matome baigiamuosius Kryžiaus stočių darbus, atliekamus prieš jų pašventinimą rugsėjo 7 dieną. Visos stotys ir Kristaus prisikėlimo statula jau buvo savo pozicijoje keletą dienų prieš šventinimo iškilmes.

R.Kr.

Skulptūros autorius, Antanas Kmieliauskas prie Prisikėlimo skulptūros.

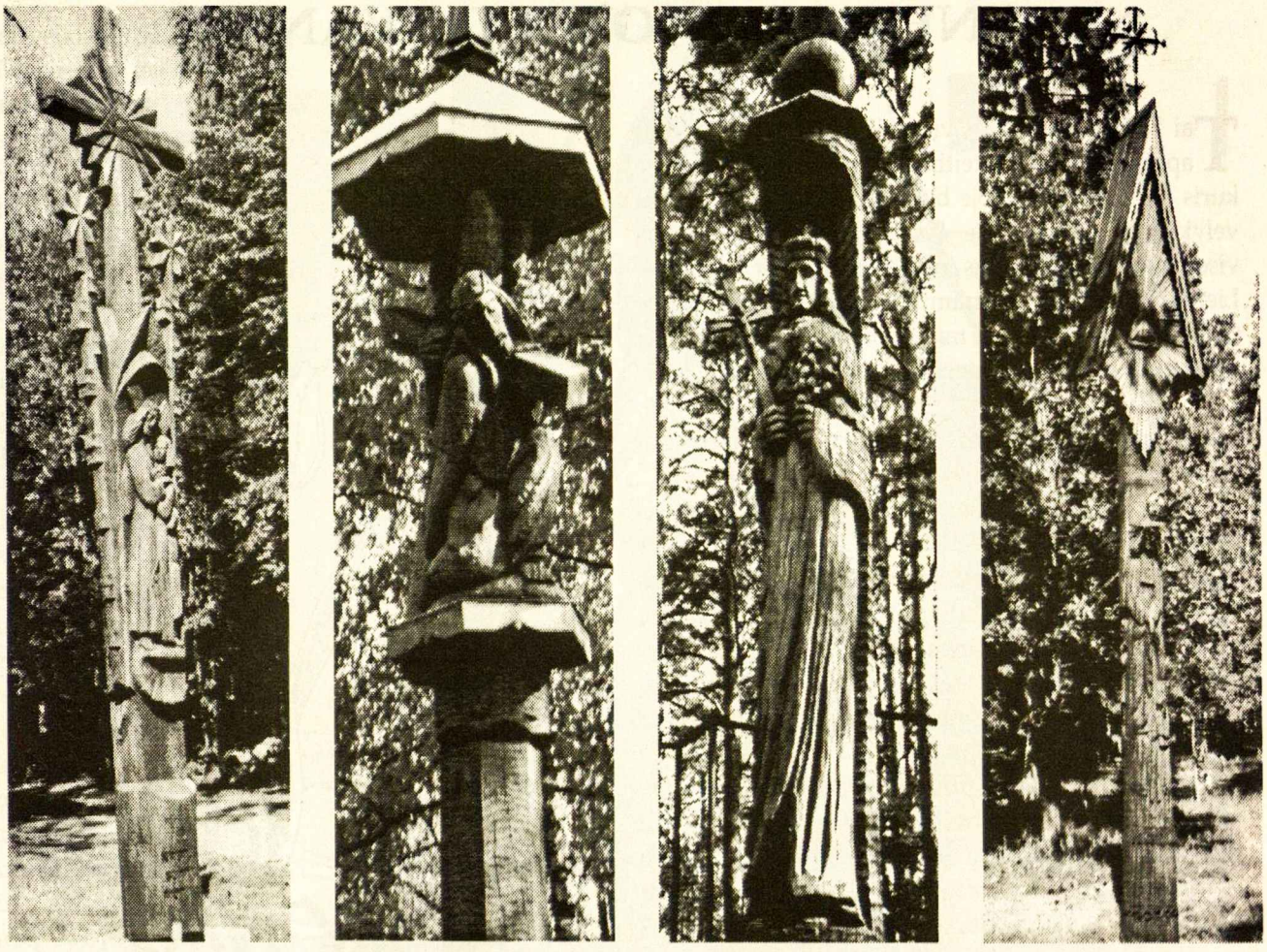

Kryžiaus kelių stotys Berčiūnose.

Ateitininkų vadovai ir rėmėjai MAS suvažiavimo metu Marijampolėje: dr. Vincas Rastenis, Aistė Diržytė, dr. Arvydas Žygas, Erika Laucevičiūtė, Marijampolės savivaldybos narys, Jonas Vaičiulis, Vaidotas Vaičaitis, Petras Pliumpa, Mindaugas Kuliavas, Juozas Polikaitis, Marijampolės savivaldybos narys, Paulius Uleckas.

PROGRAMOS VADOVAS YRA NEPAMAINOMA DOVANA

Tai žodžiai, paimti iš vieno iš pirmųjų atsiliepimų apie Moksleivių ateitininkų programos vadovą, kuris šių metų pradžioje buvo išleistas Vilniuje. Su velykiniais sveikinimais *Vadovas* buvo išsiuntinėtas visoms kuopų globėjams/oms Amerikoje ir Kanadoje. Lietuvoje Vadovo platinimu rūpinasi kun. Robertas Grigas. Tikimasi, kas su mokslo metų pradžia Vadovą turės visos moksleivių ateitininkų kuopos Lietuvoje.

Šio leidinio mecenatai yra Jonas ir Aldona Čingai, dosnūs katalikiškojo lietuvių jaunimo projektų rėmėjai iš Los Angeles, Kalifornijoje.

Savo įžanginiame žodyje dr. Adolfas Damušis kreipiasi į pačius moksleivius: „Mieli moksleiviai, šis rūpestingų mūsų organizacijos asmenų paruoštas veiklos vadovas yra naudingas įnašas į organizacinę veiklą, bet tai yra tik įžanga į jūsų laukiantį platų gyvenimo kelią, kuriuo eidami ir siekdami visiško išsilaisvinimo, tapsite šviesiais žmonėmis tiek savo tautai, tiek ir visai žmonijai."

Dr. Arvydas Žygas, pristatydamas *Vadovą*, pastebi, kad tai yra gyvybiškai reikalinga knyga. „Per Dievo malonę regime lietuvių tautinės kultūros renesanso aušrą... Taip, kaip ir prof. Stasio Šalkauskio *Ateitininkų ideologija*, kun. Stasio Ylos *Ateitininkų vadovas*, bei 1982 m. išleistas *Jaunųjų ateitininkų programos vadovas*, šis *Vadovas* praturtina ateitininkų knygų lentyną - tai naujas reikalingas šaltinis, kaip praktiškai įgyvendinti turtingą ateitininkų ideologiją brėstančios jaunuomenės tarpe".

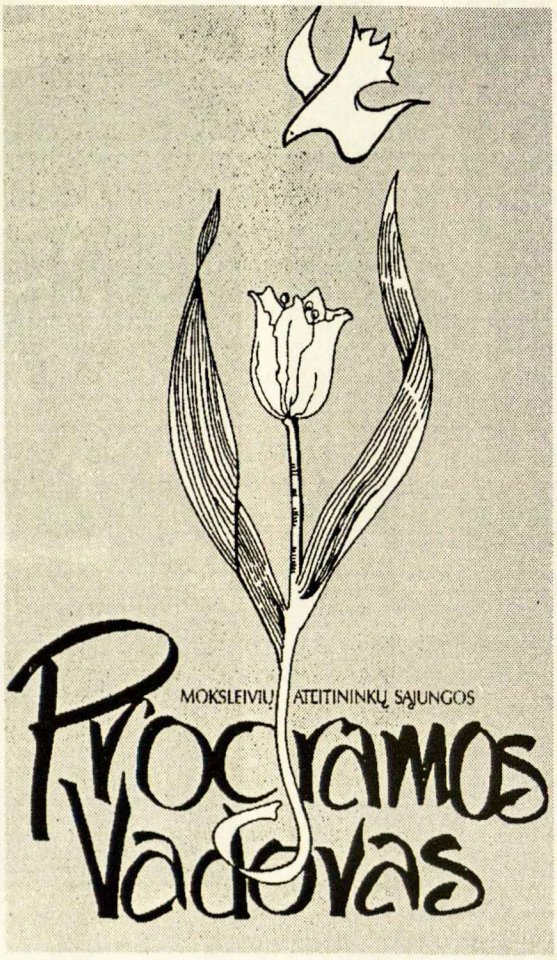

Dr. Vėjo Liulevičiaus recenzijoje (*Draugas*, 1996.6.22) rašoma, kad Vadove yra teikiama metodinė medžiaga konkrečiai, turiningai ir turtingai veiklai. „Tekstas nurodo siūlomus programinius ciklus me-

MAS kongresinė stovykla Juodkrantėje—Šv. Mišios kopose.

tinei veiklai. Toji numatoma veikla, reikia pabrėžti, yra tikrai turininga, o siūlomi susirinkimai dar papildomi medžiaga ir pasiūlymais, kaip praplėsti turinį". Toliau recenzuotojas džiaugiasi, kad „šis *Vadovas* save pristato ne kaip kokią galutinę ateitininkiškos veiklos apibrėžtį, ne kaip taisyklių knygą, bet kaip kvietimą į kūrybingą veiklą".

Seniai buvo mėginta sutelkti praktiškų gairių moksleivių ateitininkų veiklai moderniose sąlygose. Buvo norėta pateikti ateitininkų ideologiją, kaip tvirtą asmenybės vystymo pagrindą, tinkanti ir dvidešimts pirmajam amžiui. Kilnūs planai tapo realybe Ateitininkų federacijos vadui Juozui Polikaičiui sudarius Ideologinės programos komisiją, kuri savo darbą baigė paruošdama ir išleisdama *MAS programos vadovą*. Nors Vadovo paruošimas baigtas, jo įnašas jaunimo auklėjimo darbe tik prasideda. Sprendžiant iš panašaus *Programos vadovo* pasisekimo Jaunųjų ateitininkų sąjungos veikloje, yra pagrindo tikėti, kad ir šis *Vadovas* moksleiviams ateitininkams bus naudingas ir populiarus.

Ateitininkai pasiruošę maldos žygiui.

MAS programos vadovą planuojant, komisija vadovavosi trimis principais—prasmingumu, patrauklumu ir praktiškumu. Visą programą galima įvykdyti per ketverius metus, darant bent po vieną susirinkimą kas mėnesį. Jeigu susirinkimai vyks iš eilės, visi nariai su visa medžiaga susipažins per ketverius metus, nesvarbu kokiais metais jie būtų įstoję į sąjungą.

Komisijos darbas tęsėsi keletą metų. Buvo pasidalinta darbais, posėdžiauta, renkama medžiaga. Buvo diskutuota, rašyta, taisyta, kritikuota ir vėl rašyta. Programos komisijos nariai, atlikę pagrindinį *Vadovo* paruošimo ir redagavimo darbą buvo dr. Romualdas Kriaučiūnas—pirmininkas, Birutė Bublienė ir Janina Udrienė. Programos komisija nedirbo viena. Daug gražios pagelbos susilaukė iš daugybės talkininkų. Dr. Audronė Skrupskelienė parengė skyrių apie globėjo/vadovo savybes ir jų paruošimą. Gražina Kriaučiūnienė rašė, redagavo ir vėl perrašė. Danutė Bindokienė taisė gramatiką, o Daiva Jakeliūnienė tikslino kalbą „bent tris kartus". Aldas ir Irena Kriaučiūnai, gyveną Vilniuje, talkino ir rūpinosi, kad *Vadovo* rankraštis atsidurtų patikimoje spaustuvėje ir su laiku pasiektų skaitytojus.

Moksleivių ateitininkų sąjungos programos vadovas. Paruošė dr. Romualdas Kriaučiūnas, Birutė Bublienė ir Janina Udrienė. Išleido Ateitininkų ideologinės programos komisija. Tiražas 500 enzempliorių. Spausdino AB „Spauda", Vilnius, Lietuva, 1996. Kaina sutartinė.

Romualdas Kriaučiūnas

ATEITININKŲ VASAROS STOVYKLŲ VADOVAS - TIKRAS TURTŲ LOBIS

Šių metų (1996) vasaros pabaigoje, ateitininkų lentynas praturtino Birutės Bublienės paruoštas vasaros stovyklas išsamiai aptariantis leidinys. Šios knygos pradžioje dr. R. Kriaučiūnas rašo: „...*vadove* yra sutelkta daug prasmingos ir patrauklios medžiagos vasarų stovyklų planavimui bei jų pravedimui... patyrimas, kuris jau yra ne kartą pritaikytas jaunųjų ateitininkų stovyklose abiejose Atlanto pusėse." Toliau, dr. A. Žygas rašo vadovams: „Savo rankose laikote stovyklų filosofijos, pedagogikos ir praktikos rinkinį."

Knygą pavarčius, pirmiausia į akis krenta žavūs Mildos Galadauskaitės piešiniai, kurie išsamiai atspindi paskirtas temas. Toliau, dėmesį atkreipia turinys, kuriame pastebima, kad čia sutelkta netik smulkiausiai aprašytos stovyklų temos, kurių yra aštuonios, bet taip pat stovyklos tikslas, metmenys stovyklų programoms, išsamus vadovų bei kitų štabo narių pareigų apibūdinimas, bendra informacija tėvams ir stovyklautojams, pasiruošimas egzaminui, žaidimai ir dainos. Nepagailėta įvairios pagalbinės informacijos padėti vadovybei tinkamai pasiruošti stovyklai, kad vaikai netik linksmai laiką praleistų, bet ir naujų žinių pasisemtų.

Stovyklos temos sąmoningai apima aštuonias vasaras—tiek metų vaikas išbūva Jaunųjų ateitininkų sąjungoje. Temos apjungia ateitininkiškus principus

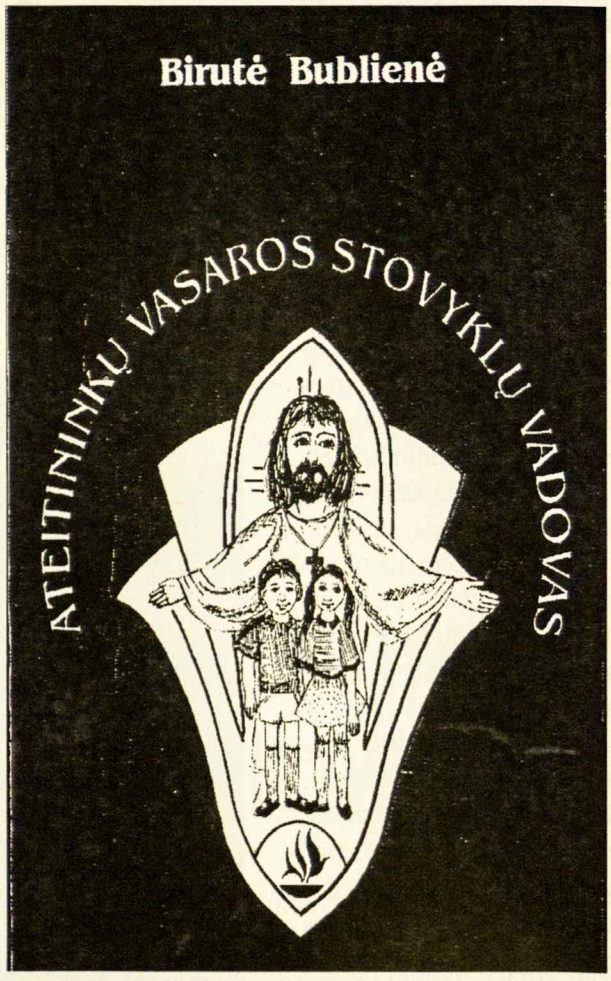

lavinimo, bendravimo, žaidimo, sportavimo bei poilsio formoje. Viena pagrindinė tema vasaros stovyklai suteikia vientisumą ir vaikams lengviau tokiame fone žinių pasisemti. Pav., „Tautinė laiko raketa" per stovyklą supažindina stovyklautojus su svarbesnėmis religinėmis bei tautinėmis šventėmis. „JAS universitetas" pristato ivairias profesijų šakas; „Pasakų pilis"—pasakų formas, mįsles, patarles. *Vadove* nuolat pabrėžiama, kad dienos temą vykdant, reikia balansuoti rimtus ir linksmus užsiėmimus, kad vaikams stovyklos dienos būtų įdomios ir prasmingos.

„Metmenis stovyklų programoms" skyrių paruošė kun. Antanas Saulaitis,S.J. „Ši medžiaga surinkta iš įvairiausių stovyklų, kursų, susitelkimų. Visos maldos, skaitymai ir kita medžiaga daug kartų išbandyta, pritaikyta." Metmenys apima vaikams pritaikytas maldas apie Dievo būvimą, gailestį ir atgailą, šlovę ir

garbę, šv. Mišias, įvairias maldas, ištraukas iš šv. Rašto. Pagal vaikų amžių, suskirstyta ivairios lietuviškų-religinių pašnekesių temos.

Vadovų kursų medžiaga apibrėžia netik vadovų ir štabo pageidaujamas sąvybes bei pareigas, bet suteikia daug praktiškų patarimų, pvz., „patikrink ar stovyklautojai reguliariai pasikeičia baltinius ir drabužius... ar deda šlapius drabužius į lagaminą." Tokie ir kiti konkretūs pasiūlymai, galimų konfliktų pramatymas, jaunesnių vaikų problemos (mamos pasiilgimas), elgesys per skirtingus programos punktus, vakaro pokalbių temos bei skirtingi pravedimo metodai iš anksto paruošia vadovą jo pareigoms stovykloje.

Toliau Vadovą bevartydama pastebėjau, kad knyga nėra imli. Pasigedau turinio prie kiekvieno skyriaus. Žodžiu, jei nori surasti paskiros dienos programą, reikia perversti visus tos stovyklinės temos puslapius. Ta pati bėda randasi ir žaidimų bei dainų rinkiniuose. Nepasisekė surasti kai kurių žaidimų išsamių aprašymų, susietų su dienos tema (gyvybės žaidimas, vėliavėlės, taškų taškai). Dainų skyriuje nebuvo visų dienos programoje siūlomų giesmių bei dainų („Kaip grįžtančius namo paukščius," „Nebeužtvenksi upės bėgimo," „Pempel,pempel"). Puikiai paruoštame montaže—„Lietuviškam žodžiui"—visi poetai išvardinti išskyrus pagrindinio eilėraščio autorių poetą Bernardą Brazdžionį. Kai kurios dienos temos turėjo antraeiles temas (medicinos mokslas—mandagumo diena) kurios smulkiame aprašyme nebuvo paliestos.

Neskaitant šių trūkumų *Vadovas* yra tikras turtų

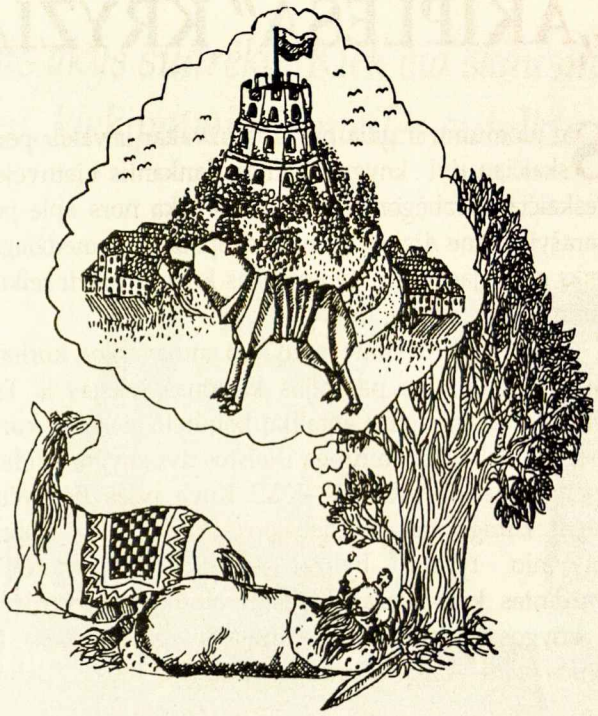

lobis. Prie visų temų yra daug vertingos pagalbinės medžiagos, kad vasaros stovyklų ruošėjams nereikėtų perdaug ieškoti kur, kaip ir kada šias temas įgyvendinti. Atsižvelgiant, kad JAS stovyklų renesansas prasidėjo prieš devynioliką metų, šiame *Vadove* aiškiai matosi kiek toli nužengta, kiek darbo įdėta, kiek medžiagos sutelkta, kad vasaros stovyklos būtų tūriningos ir smagios. Skaitau, *Vadovas* tinkamas netik ateitininkams, bet ir kitoms organizacijos ir net mokykloms. Taip pat nereikia apsiriboti amžiumi. Kaikurios temos, pvz., „Dainavos rojus", „Gamtos draugo ekskursijos" labai tiktų ir sendraugių stovyklose.

Dėkui Birutei už tokį turiningą leidinį.

Birutė Bublienė. Ateitininkų vasaros stovyklų vadovas. Iliustratorė Milda Galadauskaitė; .Redaktorė Edita Dvilinskienė. Išleido 1994-95 metų Jaunųjų ateitininkų sąjungos centro valdyba. Tiražas 500 egzempliorių. Spausdino AB „Spauda," Vilnius, 1996.

Gražina Kriaučiūnienė

„AKIPLĖŠA" KRYŽIAUS IR MEILĖS KELIU

Su įdomumu ir gilia pagarba užvakar ir vakar perskaičiau dvi knygas, gautas lankantis Lietuvoje. Peskaičiau prabėgomis, nes norėjau ką nors apie jas parašyti šiame *Ateities* numeryje. Spaustuvei medžiagą reiks siųsti jau rytoj. O apie šias knygas rašyti reikia būtinai ir ne kartą ar du.

Šįmet suėjo dešimts metų nuo autoavarijos, kurioje žuvo Rudamintos parapijos klebonas, vienas iš Tikinčiųjų teisėms ginti katalikų komiteto steigėjų, kun. Juozas Zdebskis. Ta proga išleistos dvi knygos. Vidas Spengla parašė *Akiplėšą*—KGB Kova prieš Bažnyčią pagal kunigo Juozo Zdebskio sekimo bylą. Operatyvinio tyrimo byloje *Akiplėšos* slapyvardžiu įvardintas kun. Juozas Zdebskis. Nuo to slapyvardžio ir knygos pavadinimas. Antrąją knygą—*Kryžiaus ir meilės kelias*—Prisiminimai apie kunigą Juozą Zdebskį—sudarė ir parengė sesuo Loreta Teresė Paulavičiūtė. Abi knygas išleido Lumen leidykla Vilniuje, 1996 metais.

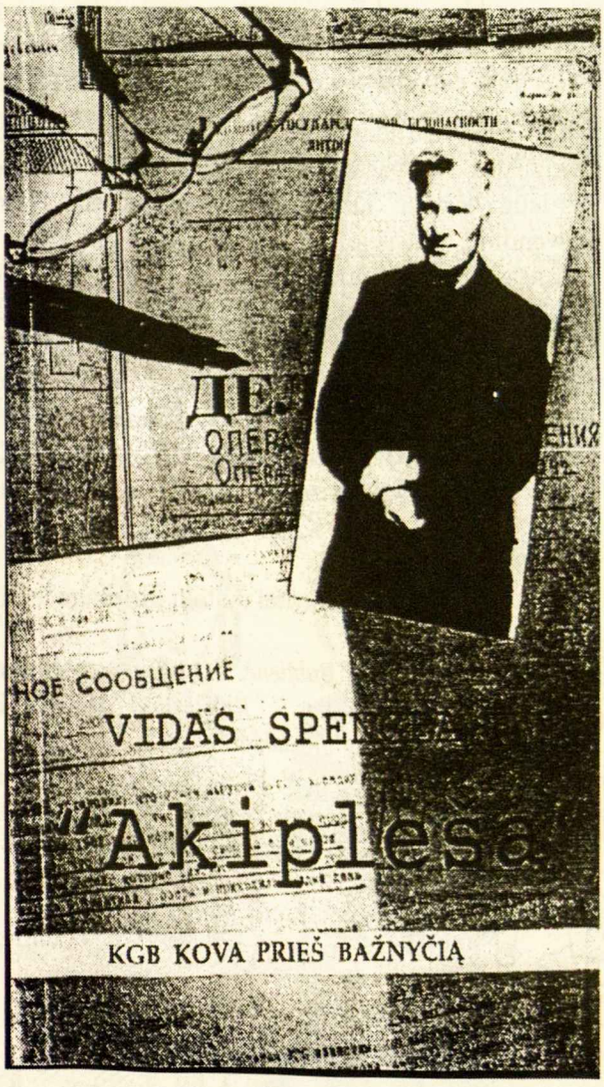

Akiplėšos autorius savo žodyje preciziškai susumuoja šios knygos esmę. „Bažnyčia—ne tik Kristaus vietininkės simbolis: tai Kristaus kryžių nešanti Jo tauta, klumpanti ir besikruvinanti į savo laiko akmenis, tačiau vėl kylanti, atsinaujinanti ir einanti į Prisikėlimą. Ir kuo nuožmiau ji persekiojama bei niokojama, kuo labiau ji suvargusi ir žaizdota, tuo didesnę savo ištikimųjų vaikų meilę ir pasiaukojimą ji žadina. O tokių jos vaikų buvo ir yra daug, ne tik kun. Juozas Zdebskis. Jo gyvenimo ir tarnystės kelias padeda pažvelgti tik į dalelę Kristaus Bažnyčios Lietuvoje žaizdų ir šventumo. Ne todėl, kad tai jo, o ne kitų kelias, o todėl, kad KGB archyve išliko jo sekimo byla."

„Taip, tarp KGB agentų buvo ir tikinčiųjų, ir kunigų. Vienas kitas buvo net žymesnes pareigas to meto Lietuvos Katalikų Bažnyčioje einantis asmuo. Bet juk visa tai jau žinojome nuo 1972 metų—iš pirmųjų *Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronikos* numerių... KGB bylos šiandien leidžia aiškiau suvokti tų dienų Bažnyčios didybę ir tragizmą. Užmiršti juodus KGB ir jų talkininkų darbus nereikia: tai istorija ir ji turi būti mums mokytoja. Juolab kad KGB visiškai neišnyko: jų klastos ir smūgių pilna mūsų šiandiena. Istorija—objektyviais faktais besiremiantis mokslas, todėl faktų nutylėjimas ar reikiamo dėmesio jiems neskyrimas apsunkintų Bažnyčios atsinaujinimą. Tepadės tiesa—net skaudi!—geriau suprasti, kodėl mes Bažnyčią, kaip ir visuomenę, šiandien turime tokią, kokia ji yra, ir rasti savyje jėgų bei priemonių Dievui padedant užugdyti jos ir tautos žaizdas."

Knygos redaktorius kun. Aušvydas Belickas primena, kad pasitraukdama iš Lietuvos KGB stengėsi sunaikinti arba išvežti visus jos veiklą demaskuojančius dokumentus, tačiau kai kurios disidentų ir kunigų baudžiamosios, taip pat ir LKB kronikos sekimo bylos išliko. Viena jų—kun. Juozo Zdebskio sekimo bylą. Jos puslapiai papildo Bažnyčios kančių mozaiką bei pateikia naujų faktų apie kun. J. Zdebskio asmenybę. Anot redaktoriaus, šioje knygoje autorius stengiasi pažvelgti į kun. J. Zdebskio gyvenimą sekdamas KGB pėdsakais. Kun. J. Zdebskis buvo vienas aktyviausių kunigų, kurie neapribojo kunigo tarnystės tik bažnyčios sienomis, kaip reikalavo valdžia. „Būtent jų kompromisų nežinančios veiklos dėka Bažnyčia Lie-

Knygą skaitant nejučiomis akys sudrėko. Kiek čia skausmo, kiek čia džiaugsmo, kiek pavojų ir meilės sutelkta...

tuvoje galėjo gyventi daug laisviau, nei kitose sovietinėse respublikose. Kun. Juozas lankė šeimas, organizuodavo jaunimo susitikimus, rekolekcijas, aktyviai dalyvaudavo viešuose renginiuose, pogrindinėje veikloje. Kunigo tarnystę suprato kaip Tiesos apie Dievą ir žmogų liudijimą. Pastaroji jo savybė KGB buvo pavojingiausia, nes jo tiesus žodis apie žmogaus —Dievo vaiko orumą, Bažnyčios persekiojimą, žmogaus teisių pažeidimus, okupaciją visus klausytojus skatino mąstyti, išsivaduoti, kurti savyje asmenybę."

Antroje knygoje—*Kryžiaus ir meilės kelias*—pamatome kaip toli kun. Juozo Zdebskio rankos siekė. Jis, palikęs savo parapijiečius (juos aptarnauti pakvietęs kitus kunigus), vykdavo į Pavolgį, Ukrainą, Moldovą, Armeniją, Gruziją, Altajų ieškoti užmirštų sielų. Anot knygos pratarmę parašiusio Vido Spenglos, "Dėl vienos sielos jis aukodavo tiek savo laiko ir jėgų, kiek reikėdavo."

Pratarmėje teigiama, kad „Vaisingiausias ir turbūt šiandien Lietuvoje labiausiai juntamas jo darbo vaisius —jaunosios kartos ugdymas Dievo ir Tėvynės meilės dvasia. Eucharistijos bičiulių sąskrydžiai, slaptieji inteligentijos sambūriai, jo vadovaujamos rekolekcijos - tai vis tie laukai, kur buvo beriama ateities sėkla, iš kurios išaugo ne viena šiandien Dievui ir Tėvynei pasišventusi asmenybė." Apie visa tai rašoma šioje knygoje. Čia kalba ne dokumentai, bet gyvi žmonės, „su kuriais ar į kuriuos jis bėrė šią sėklą." Prisiminimus duoda arti penkiosdešimts asmenų. „Prisiminimai pranašesni už negyvus dokumentus, nes juose juntame karštus ne tik rašančiojo, bet ir aprašomojo širdies tvinksnius. Rašantieji kartu su juo ėjo, sėjo, džiaugėsi ir liūdėjo. Jie gali, atsigręžę į praeitį, atsidūsėti: 'Ačiū, Viešpatie, kad davei tokį vadovą...' O Lietuvos Bažnyčiai—tokį Kunigą, pridursime mes."

Knygą skaitant nejučiomis akys sudrėko. Kiek čia skausmo, kiek čia džiaugsmo, kiek pavojų ir meilės sutelkta... Tai šventojo būta! Tai ne vien mano, bet ir kaikurių kitų, knygoje rašančiųjų, nuomonė. Šį trumpą aprašymą baigiu Lazdijų dekano kun. V. Jalinsko žodžiais, pasakytais prie kapo duobės 1986 vasario 10 dieną: „Budėjome prie Tavo, kunige Juoze, karsto. Dieną ir naktį dalijome šv. Komuniją. Gyva adoracija—

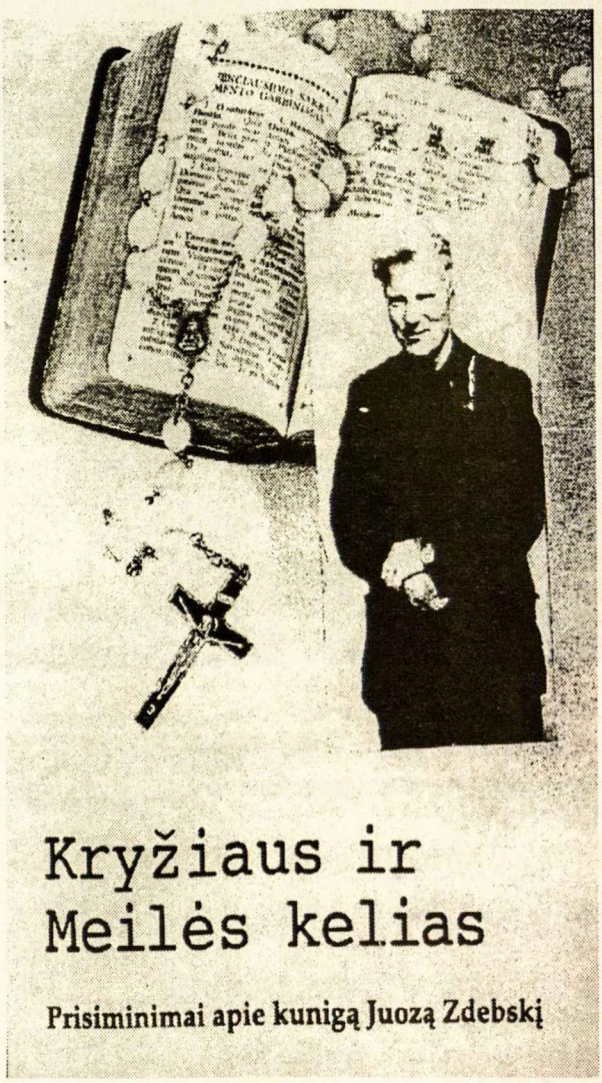

ne gėlės—puošė altorių. Prie Tavo karsto, kunige, nuolat budėjo jaunimas. Vieną sušalusį nekūrenamoje bažnyčioje besimeldžiantį jaunuolį paklausiau: 'Ką tau davė velionis? Gal automobilį nupirko?' O jis atsiduseęs su ašara akyse pasakė: 'Jis man Dievą davė!' Dieve mano, jis tau Dievą davė!... Ir todėl noriu kiekvienam iš kunigų pasakyti: broliai, ką pasėjom, tą ir pjausim..."

R. Kr.

Lietuvos ateitininkų delegacija Punske, Žolinės atlaiduose, 1996.08.15d. Su mažosiomis procecijos dalyvėmis ir savo supintuoju tradiciniu Žolinės vainiku—Lietuvos ateitininkai: Jolanta Martinaitytė, Neda Mikalėjaitė, Saulius Kuzmickas, kun. Robertas Grigas, Arvydas Žygas, Aurelijus Zukas, Indrė Gedžiūnaitė, Kristina Šmulkštytė, V. Naudžiūtė.

Ką aš galvoju apie savo dvigubą gyvenimą

Mes visi šitame kambaryje turime vieną svarbų ryšį—mūsų lietuvybę. Mes lankome angliškas mokyklas kiekvieną savaitę, bet kiekvieną savaitgalį mūsų gyvenimas pasikeičia. Mes dalyvaujame Švyturyje, moksleiviuose, skautuose, sportuose it t.t. Mūsų visų gyvenimas tarp dviejų kultūrų turi svarbią vertę ir gali būti įspūdingas.

Per paskutinius kelis šimtmečius, lietuvybė buvo perduota kiekvienos kartos sekančiai kartai. Seneliai mokindavo tėvus, tėvai vaikus ir t.t. Dabar yra mūsų eilė išlaikyti lietuvybę. Jau mums po truputį trūksta lietuviško žodyno ir darosi sunkiau išsireikšti. Dalyvavimas lietuviškuose užsiėmimuose parūpina mums progą panaudoti mūsų kalbą ir išmokti daugiau apie mūsų tėvynę Lietuvą. Per veiklą organizacijose išaiškėja lietuvybės svarba mūsų gyvenime. Ta kalba ir kultūra yra labai sena ir būtų liūdna, kad ji dingtų išeivijos kraštuose.

Būdami lietuviai, mes gauname susipažinti su įvairiais žmonių charakteriais. Mūsų ratelis vienmečių lietuvių draugų greičiausia yra didesnis negu tarpe amerikonų, todėl, kad mes turime progų važiuoti į šokių šventes kituose miestuose ir susitikti su kitais. Ratelis draugų gerokai padidėja. Per įvairias pažintis, pradedame susipažinti su žmonių ypatybėmis, kurios gali būti labai įdomios. Turime išmokti priimti žmones, suprasti jų nuomones ir būti kantriems. Be abejo, teks susitikti su panašiais žmonėmis vėliau gyvenime. Turbūt dirbsime ar draugausime su šitokiais pažįstamais ir mes tada geriau su jais sugyvensime. Didesnis būrelis draugų sudaro mums takelį į platesnį pasaulį.

Angliškose mokylose draugai klausinėja apie mūsų kultūrą ir yra smagu papasakoti apie lietuvybę ir didžiuotis, kad esi lietuvis. Nežinantiems suteikiam progą išmokti apie mus ir jie įvertina mūsų pastangas ir pasiryžimą išlikti lietuviais. Pastebėjau kaip mažai amerikonai yra susipažinę su pasauliu.

Per mūsų lietuvybę parodome kitiems kas mes esame, kas mums svarbu ir kodėl mes taip ilgai išsilaikėme taip toli nuo senelių šalies.

Kartais būti lietuviu nėra labai smagu. Mes esame tokie užsiėmę, net kiekvieną savaitgalį, kad nėra laiko laisvalaikyje pabendrauti su ameri-

konais draugais. Mes kasdien pasimatome su tais draugais, bet rečiau su lietuviais. Lietuviškos organizacijos suteikia mums progą su savo lietuviais draugais pasimatyti.

Lietuvybė užima labai daug laiko ir pastangų. Savaitgaliais, dalyvaudami įvairiuose užsiėmimuose, atiduodame ypatingai daug laiko lietuvybei. Kartais tas mus iš proto išvaro. Mes vis lekiam nuo vieno užsiėmimo į sekantį. Šis pasiryžimas parodo mūsų meilę lietuvybei ir norą išlaikyti tokią seną kalbą ir papročius svetimame krašte.

Mūsų dvigubas gyvenimas yra nuostabus. Mes stengiamės ir bandom, nors sunkiai išlaikyti ryšį su mūsų šaknimis. Lietuvybė praturtina mūsų kasdieninį gyvenimą, paruošia mus platesniam pasauliui ir apsupa mus vienybe.

Venta Civinskaitė

Rekolekcijos sustiprino mano ryžtą

Aš noriu būti ateitininkas ir duoti savo moksleivių įžodį. Būdamas ateitininku, aš galiu dalyvauti organizacijoje, kuri tarnauja Dievui ir tėvynei. Organizacijos ideologija remiasi penkiais principais: katalikiškumas, visuomeniškumas, tautiškumas, intelegentiškumas ir šeimyniškumas.

Šiais principais aš galiu reikštis savo asmeniškam gyvenime ir lietuvių bendruomenėje. Aš taip pat galiu sutikti naujus draugus stovyklose ir su jais pabendrauti.

Aš noriu duoti savo moksleivių įžodį, nes tada tapsiu vyresnis moksleivis ateitininkas ir gausiu juostą ir ženklą, kurie simbolizuoja gražius ateitininkijos principus. Būnant moksleiviu, reikės jaunesniems ateitininkams parodyti gerus pavyzdžius ir jiems padėti.

Moksleiviai yra labai užimti. Jie turi savo stovyklas, dalyvauja rekolekcijose ir padeda tas rekolekcijas paruošti, padeda su įvairiais parapijos darbais—paruošti koncertus, prisidėti prie kavutės stalo, pavasarį pasodinti gėles aplink bažnyčią, tarnauti šv. Mišioms ir giedoti per šv. Mišias.

Moksleiviai turėjo savo rekolekcijas Camp Corde prie Cleveland, Ohio, 1996 metais, kovo 16-17-tomis dienomis. Ten dalyvavo 15 moksleivių, kurie turėjo gerą progą atsinaujinti Jėzuje prieš šv. Velykas. Per šv. Mišias, pokalbius, susimąstymus ir diskusijas, mes pajutome gilią krikščionišką dvasią, kuri riša visus ateitininkus į vieną šeimą.

Tos rekolekcijos sustiprino mano ryžtą būti veikliu ateitininku ir dar daugiau pagilino mano norą duoti moksleivių įžodį. Aš žinau, kad būdamas ateitininkas per savo visą gyvenimą, galiu daug geriau stengtis išpildyti krikščioniškus principus ir siekti amžino gyvenimo Kristaus akivaizdoje. Tai brangiausias mūsų siekis pasaulyje.

Mikas Rukšėnas

Ateitininkų organizacija mus suartina

Mano seneliai gimė Lietuvoje ir nuo pat jauniausių dienų aš girdėjau apie Lietuvą. Mano draugai netiki, kad aš pirma išmokau kalbėti lietuviškai, o tik vėliau angliškai. Nors gyvenu Amerikoje, aš vistiek skaitau save lietuvaite. Man yra svarbu išmokti mūsų tėvynės kultūrą, istoriją ir papročius.

Kai aš buvau mažytė, mano mamytė mane mokino apie Dievą. Prisimenu kai mes kartu kalbėjome maldelę kas vakarą prieš einant miegoti. Besiruošdama sakramentams, išmokau vis daugiau apie savo tikėjimą. Dabar lan-

Atokvėpis ... MAS kongresinė stovykla—Juodkrantė, 1996.07.02

kau katalikišką gimnaziją ir kasdien išmokstu daugiau ir bandau gilinti tikėjimą. Mūsų šeimoje vis buvo svarbu būti geru kataliku. Kristus mus mokina kaip ir Dievą ir kitus žmones mylėti. Mes visada turime stengtis sekti Jo pavyzdį.

Taip pat, išmokau, kad yra labai svarbu gerai mokytis ir vis stengtis gilinti savo žinias ir supratimą. Mūsų namuose yra pilnos lentynos knygų. Kai pas mus atvažiuoja draugės, jos stebiasi kiek mes turime daug knygų.

Begalvodama apie šį rašinį, man staiga kilo mintis, kad tie ateitininkų principai apie kuriuos mus mokino per jaunučių ir moksleivių susirinkimus, išreiškia tuos pačius idealus, kuriuos išmokau iš tėvelių, senelių ir mokytojų. Jau du metus dalyvauju Dainavoje Kalakursuose. Ten buvo ne tik labai smagu būti su draugais, bet ir buvo proga daug išmokti apie save ir savo gyvenimą. Pradedu suprasti, kad jeigu aš stengsiuos gyventi pagal penkis ateitininkų principus, mano gyvenimas eis geru keliu.

Mūsų pasaulyje yra daug blogų įtakų. Man yra smagu turėti draugų, kurie tiki ir galvoja taip pat kaip ir aš. Ateitininkų organizacija mus suartina. Ten aš jaučiuosi priimta ir suprasta. Mes visi norime gyventi mylėdami Dievą, Lietuvą, savo šeimas, artimus ir mokslą. Jeigu aš priklausysiu ateitininkams, aš galėsiu dar daugiau išmokti.

Turiu prisipažinti, kad man irgi yra labai smagu būti ateitininke. Jau daug metų važiuoju į stovyklas Dainavoje. Ten labai greitai ir laimingai savaitės prabėga. Laukiu susirinkimų, nes yra proga praleisti laiką su draugais. Tuo pačiu, jaučiu, kad mūsų kuopa atlieka ir gerų darbų. Mes prisidėjome prie sendraugių rekolekcijų, suruošėm parapijoje kavutę ir planuojame kitų gerų darbų padėti tiems, kuriems gyvenimas yra sunkus. Taip pat, dalyvavau moksleivių rekolekcijose, kurios man labai patiko. Jeigu nebučiau ateitininkė, nebučiau turėjus progos dalyvauti visuose tuose įvykiuose.

Žinau, kad įžodis yra rimtas pažadas. Noriu duoti moksleivių įžodį, nes aš tikrai tikiu ateitininkų principais ir noriu, kad jie vestų mano gyvenimą.

Rūta Švarcaitė

Dabar ... man reikia ateitininkijos

„Atsargiai rink savo draugus, nes pasidarysi panašus į juos." Tai vertimas amerikoniško posakio. Šį posakį galima pritaikyti ir organizacijai prie kurios priklausai. Reikia rinktis organizaciją kurios principai ir standartai yra tau priimtini.

Palyginkim tris skirtingas grupes draugų. Vieni narkotikais gyvena. An-

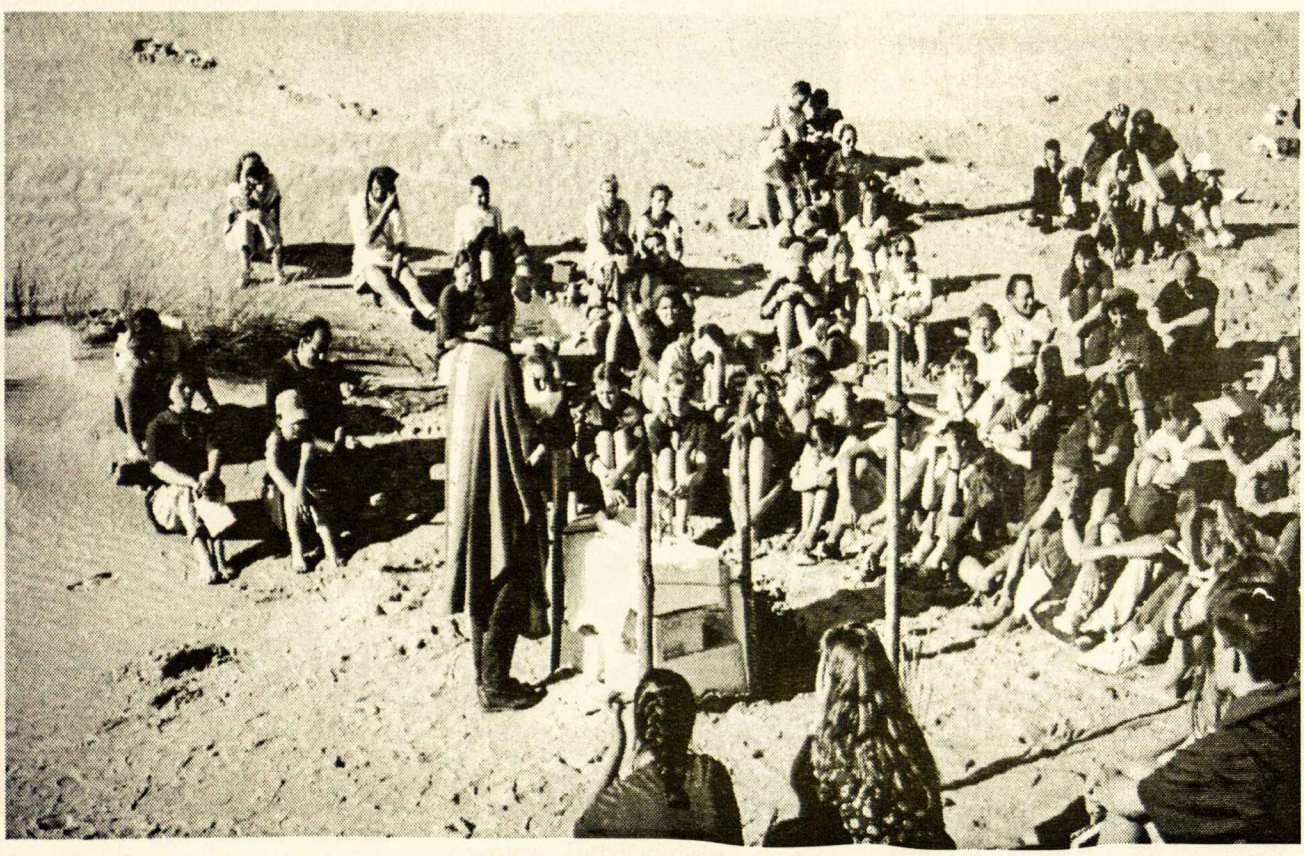

MAS kongresinė stovykla—Juodkrantė—Šv. Mišios kopose, 1996.07.07.

tri melagiai. O treti stengiasi dorai gyventi ir intensyviai mokytis. Manau, kad jei aš bendraučiau su narkomanais, tikriausiai kaip ir jie pradėčiau naudoti narkotikus. Neturėčiau jėgų gyventi pagal savo gyvenimo nusistatymus, nei eiti ta gyvenimo kryptimi kuri man priimtina. Su laiku, aš tapčiau panaši į savo draugus, narkotikais sergančius. Kad ir nenorėčiau būti kaip jie, manau per eilę metų bučiau pripratusi prie tokio gyvenimo stiliaus ir būtų labai sunku jį apleisti.

Jei aš bendraučiau su melagiais ko gero ir aš pradėčiau meluoti. Gal mano melas iš pradžių būtų mažas, ar mažai ką užgaunantis, bet po truputį vis turėčiau pradėti daugiau meluoti, kad būtų galima užtušuoti mano pirmą melą.

Kuo didesnė išaugtų mano melų siena, tuo sunkiau būtų ją nuversti. Draugaujant su melagiais draugais pavirsčiau melage.

Jei aš bendraučiau su tais kurie smarkiai mokosi, yra gera galimybė kad ir aš daug mokinčiaus. Manau, kad būdama tokiame draugų rate būtų nepatogu man nuo kitų atsilikti. Tokioj aplinkoj būtų man lengviau mokintis, nebučiau išjuokta draugų kad noriu daug išmokti. Turėčiau į ką kreiptis kai nesuprasčiau sunkesnių užduočių, galėčiau stengtis atsiekti savo potencialą.

Nesvarbu kokiai grupei draugų žmogus priklauso, jis turi gyventi pagal tos grupės savitarpio „taisykles". Tos taisyklės dažnai nėra niekur parašytos ar diskutuojamos, bet žmonės priklausantys tai grupei visas gerai žino, pagal jas gyvena. Jei žmogaus elgesys neatitinka jo draugų gyvenimo būdui, nėra reikalo jam būti jų tarpe. Kai žmogaus elgesys tampa jo draugams nepriimtinas, po truputį tam žmogui pasidaro nebemalonu būti jų būry, ir su laiku norom ar nenorom žmogus tą draugų grupelę apleidžia.

Organizacija yra būrys žmonių, kurie turi panašius įsitikinimus, pažiūras apie kokią nors gyvenimo sritį. Organizacijų yra labai įvairių. Vienos, kaip ateitininkai, įsikuria nes turi tam tikrą gyvenimo misiją. Kitos pvž., sportininkai mėgsta kartu sportuoti. Choro nariai mėgsta kartu dainuot. Nesvarbu kokia organizacija bebūtų, visos turi ką nors bendro kas riša jos narius, ar tai būtų įsitikinimas ar pomėgis ar dar kas. Pagal tuos įsitikinimus nariai sudaro taisykles, kurios tampa tos organizacijos gairėmis. Pagal tas gaires toliau veikia, tomis taisyklėmis laikosi. Žmonės organizacijoj padeda vienas kitam gyventi pagal tuos nusistatymus. Dažnai organizacijos yra kuriamos todėl, kad vienas žmogus negali atsiekti to, ką gali didesnis skaičius. Organizacijoje žmonės būna ramsčiais vienas kitam ir labai veikia vienas kitą.

Bet ką visas šis įvadas reiškia ir kaip jis surištas su tai, kad noriu priimti Moksleivių ateitininkų įžodį? Kodėl aš noriu tapti Moksleivių ateitininkų nare? Aštuonius metus ėjau į katalikišką mokyklą. Buvo lengva elgtis krikščioniškai, nes buvau mokytojų skatinama tai daryti. Kitoks elgesys buvo nepriimtinas. Visi žmonės toje mokykloje turėjo panašius įsitikinimus.

Dabar einu į privačią mokyklą, kur beveik kiekvienas kitaip galvoja, ypač apie gyvenimo tikslą. Iš vienos pusės man yra įdomu išgirsti žmonių įvairias nuomones. Taip pat tai savotiškai stiprina mano tikėjimą, nes priverčia mane tikrai būti įsitikinus kodėl tikiu tą ką tikiu. Tikiu ne dėl to, kad man pasakyta kad turiu taip tikėti, bet todėl, kad išnagrinėjus visas galimybes, išklausius kitų nuomonių pasirenku šią gyvenimo kryptį.

Bet tuo pačiu, kai mano įsitikinimai taip skiriasi nuo kitų, yra sunkiau išsilaikyti tokioj aplinkoj. Vis dėl to šį mokykla man yra labai miela nes labai daug išmokstu ir joje turiu galimybių tobulintis kitose gyvenimo srityse. Todėl, kad man nėra aktualu ją apleisti, man reikia kitur ieškoti kaip dvasiniai pasisemti ir stiprėti. Dabar, daugiau negu kad praeity man reikia ateitininkijos. Mano manymu, ateitininkų principai nustato pagrindus gyventi krikščioniškai ir atsiekti savo įdealą. Juos galima pritaikyti kiekvienai gyvenimo situacijai.

Kasdieninis gyvenimas yra labai greitas. Spėju tik nueiti į mokyklą, sporto treniruotę, pavalgyti, atlikti namų darbus ir eiti miegoti. Dažnai nelieka laiko pagalvoti apie gyvenimo kryptį, apie principus, apie savo elgesį. Nuėjus į moksleivių susirinkimus, kur visi susirinkę turi panašius įsitikinimus esu priversta pagalvoti apie tai kas man yra vertinga gyvenime. Dažnai diskutuojame principus ir kaip juos galime pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Mano draugai ateitininkų kuopoj padeda stiprinti mano tikėjimą. Tikiuosi, kad galiu ir jiems padėti. Tuo pačiu, todėl kad esu turėjus progą pergalvoti visą tai, man yra lengviau išsilaikyti kitose gyvenimo situacijose kur žmonių galvojimas yra priešingas mano tikėjimui. Žinau ką tikiu ir stengiuosi pagal tą įsitikinimą gyventi ir elgtis.

Priimant moksleivių ateitininkų įžodį prižadu sekti Kristų, dirbti ir aukotis Dievui ir Tėvynei, ir uoliai eiti vyresnio moksleivio ateitininko pareigas.

Sutikau savo naują šeimą

Aš esu naujas narys ateitininkų organizacijoje ir jau turiu naują, antrą šeimą. Tik pereitą vasarą pradėjau šioje organizacijoje, moksleivių ateitininkų stovykloje. Aš pykstu ant savęs, kad ankščiau nepradėjau ateitininkų organizacijoje veikti, nes dabar susitinku su draugais ne tik iš Klevelando, o Dainavoje smagiai laiką praleidžiame ir sukuriam gražius prisiminimus.

Man kyla daug minčių kai galvoju

Lietuvos ateitininkai prie išeivijos ateitininkų dvasios vado, kun. Voldemaro Cukuro kapo Vilniaus Antakalnio kapinėse: Aistė Diržytė, Mindaugas Kuliavas, kun. Robertas Grigas, Vaidotas Vaičaitis, Arvydas Žygas, Vidas Abraitis, dr. Vincas Rastenis, dvi St. Ylos kuopos ateitininkės.

apie dalyvavimą ateitininkuose ir davimą moksleivių įžodžio. Tuos sprendimus, kuriuos turiu padaryti yra labai svarbu išlaikyti. Aš labai noriu turėti moksleivių juostą kaip visi kiti, bet taip pat turiu žinoti ką tai reiškia. Nepagalvodamas apie tai, negaliu sekti „kelio į vadovybę." Tos juostos reikšmę būtinai turiu suprasti jeigu tikrai noriu būti moksleivis.

Aš pradėjau savo „kelią" praeitą vasarą kai dalyvavau MAS stovykloje, Dainavoje. Vieta labai toli nuo visko. Yra sena legenda, kuri šako, kad yra namas, stovintis giliai už Dainavos kiemų—bet tai yra tik legenda. Iš tikrųjų, Dainava randasi prie mažo miestelio, kuris vadinasi Manchester. Kai pirmą kartą važiavau pro šį miestą aš sau galvojau, „Home of the Chicken Broil?" Pagaliau, kai įvažiavom į stovyklą, turėjau keistą jausmą. Šis jausmas nebuvo tiek keistas kiek linksmas. Per ateinančias dvi savaites, sužinojau kodėl taip jaučiausi.

Pirmiausia, aš su draugu susipažinom su kitais moksleiviais, kurie jau buvo atvykę. Labai greitai susidarė nauja grupė draugų. Stovykla negalėjo geriau prasidėti. Tada „kabum" ir mane pritrenkė. Pamačiau grupę Chicagos panelių. Jei turėjau bet kokių blogų nujautimų dėl stovyklos, staiga viskas dingo.

Dabar susitikus su savo nauja šeima, buvo laikas man patirti naują mano gyvenime įvykį—paskaitą. Aš pats nebuvau labai patenkintas, nes su visais, kuriais kalbėjau, man sakė, kad yra sunku neužmigti per šitas „paskaitas." Pradėjo paskaitininkas kalbėti ir kalbėti ... ir kalbėti. Mano draugai suprato apie ką kalba. Nebuvo man kaip išeiti iš kambario, todėl susikaupiau ir pamaniau, kad gal šitas žmogus žino ką šneka. Pradėjau po truputi atkreipti dėmesį į paskaitą, pradėjau kai kuriuos dalykus suprasti ir pamatyti, kad galima suprasti paskaitos reikšmę. Jei tikrai klausai ką paskaitininkas kalba, ta paskaita nebebūna nuobodi. Tada aš net prisidėjau prie diskusijų ir pamačiau, kad čia įdomu.

Antras man neįprastas dalykas buvo mišios. Kiekvieną dieną dalyvavome mišiose. Nesakau, kad mišios yra nuobodžios, bet kai kasdien reikėjo sėdėti ir klausyti, pradėdavau sapnuoti. Tada komendantas manęs paprašė mišiose paskaityti skaitinį ir aš nežinojau ką sakyti. Mano lietuvių kalba nebuvo kaip sakant, „top of the line." Bet aš priėmiau šį darbą ir neblogai perskaičiau. Aš jaučiau, kad mano kalba pradėjo sustiprėti. Gal nes mes daug angliškai nekalbėjom. Čia buvo lietuvių stovykla. Aš taip pat pamačiau, kad galėjau išversti žodžius daug geriau negu anksčiau.

Stovykla praėjo per greitai ir vėl grįžau į namus. Kai pradėjau kalbėti su tėvais, jie negalėjo tikėti, kad čia aš kalbu. Ir man buvo sunku tikėti, kad aš taip kalbu. Tikrai gavau daug gero iš stovyklos. Sau pagalvojau, „Kodėl aš važiavau?" Pirmiausiai draugai manę įkalbino ir pagaliau nusprendžiau, kad man padėjo „Keliu į vadovybę." Išmokau ne tik visus principus atmintinai, bet ir kaip juos įgyvendinti. Tautiškumas reiškia kalbėti kiek gali daugiau lietuviškai, kad galėtum išlaikyti mūsų kalbą ir kultūrą. Katalikiškumas reiškia gyventi savo gyvenimą žinant, kad esi stiprus katalikas ir tą įrodai savo darbais su draugais ir t.t.

Aš noriu būti ateitininkas ir duoti įžodį, kad sustiprinčiau savo gyvenimo tikslus ir aukočiaus Dievui ir tėvynei. Turėdamas tokius tikslus, mano ateitis turėtų būti užtikrinta. Garbė Kristui!

Matas Tamošiūnas

ALp(LKA)1786
1997, Nr.[1]